

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

OLGICA IN MI

ŠOLSKO GLASILO OŠ OLGE MEGLIČ | letnik III, številka 2, junij 2016 | ISSN 2385-9369

OLGICA IN MI

Odgovorna urednica: Helena OCVIRK

Urednik: Vojko JURGEČ

Uredništvo: Tjaša CEBEK, Sara DESKU, Ina GAJZER, Žiga GODICELJ, Anže HAMERŠAK, Lina HORVAT, Hana HOLC, Tristan MERC, Kajetan KELNERIČ, Sanja KOPŠE, Jakob Val MOGU, Matija MRŠEK, Taj RAJH, Nejc ROZMAN, Monja SABOTIN, Nika ŠOŠTARIČ, Nik TAVČAR, Maša TRAVNIKAR PREAC

Sodelovali: Alenka ŠTRAFELA, Leonida KRALJ

Mentor ID šolski novinarji: Vojko JURGEČ

Fotografije: ID Foto & video

Mentor ID Foto & video: Peter MAJCEN

Lektorica: Vlasta MLINARIČ

Oblikovanje: Peter MAJCEN, Vojko JURGEČ

Priprava za tisk: Peter MAJCEN

Naslovnica: Aldina Clarisa BAN, 9. a

Tisk: KELNERIČ ALEKSANDER s. p.

Naklada: 300 izvodov

ISSN 2385-9369 (tiskana izdaja)

ISSN 2463-9605 (spletna izdaja)

Izdala:

OŠ OLGE MEGLIČ PTUJ

Prešernova 31

2250 Ptuj

Tel.: 02 749 20 10

Faks: 02 749 20 11

e-pošta: group1.osmbom@
guest.arnes.si

Spletna stran: www.olgica.si

Facebook: www.facebook.com/
olgica.ptuj

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

Prispevke zbiramo na:
solski.novinarji@olgica.si

Draga bralka, dragi bralec!

Verjamem, da vas topli sončni žarki že vabijo v naravo in kličejo po poletnih brezskrbnih počitnicah. Za marsikoga od vas so bili ti zadnji šolski dnevi v mesecu juniju nemirni in polni napetosti ob pridobivanju končnih ocen in doseganju zelenega zaključnega uspeha. Kljub temu pa konec šolskega leta pomeni tudi veliko prijetnih, veselih in doživetih trenutkov ter nepozabnih dogodkov. To je za devetošolce tudi čas slovesa, slovesa od svojih vrstnikov in od osnovnošolskih klopi. Na novi poti jim želimo veliko uspeha ter uresničitev zastavljenih življenjskih ciljev in mladostniških sanj. V tem šolskem letu se je na šoli dogajalo veliko zanimivega, poučnega in zabavnega. Vse to je pozitivno vplivalo na življenje in delo šole, predvsem pa na prijetno sobivanje in osebnostno rast vsakega izmed nas. Posegli smo po najvišjih rezultatih na področju tekmovanj iz znanja, literarnega, likovnega, glasbenega in športnega udejstvovanja. Prejeli smo številna priznanja in nagrade.

O vseh dosežkih učencev in učenk ter o naših skupnih doživetjih poročajo naši zvesti in literarnemu ustvarjanju predani šolski novinarji. Skozi šolsko leto so se pod mentorstvom učiteljev trudili, zbirali prispevke, fotografirali zanimivosti in pisali članke. Le-te lahko z zanimanjem prebiramo v novi številki šolskega glasila. Svoje prispevke so mladi novinarji objavljali tudi na šolski spletni strani in skrbeli za njeno ažurnost. Zato se vam, dragi šolski novinarji in novinarke, prav posebej zahvaljujem in vam čestitam za vztrajnost in ljubezen do pisanja in novinarskega ustvarjanja. Želim vam še veliko motivacije, izvirnih idej in elana pri nadaljnjem novinarskem delu ter veliko uspeha pri ustvarjanju našega, že težko pričakovanega šolskega glasila Olgica in mi.

Dragi »Olgicarji«!

Želim vam, da počitnice preživite z družino, s prijatelji ali sorodniki v naravi, počnite kaj zanimivega, da si pridobite nove izkušnje, spoznanja, vednja in na ta način obogatite svojega duha. Imejte se skrajno lepo in uživajte v brezskrbnih počitniških dneh. 1. septembra pa se polni veselja, moči in mladostniškega navdiha ter drznosti vrnite v šolo.

Želim vam prijetno branje šolskega glasila Olgica in mi.

Helena Ocvirk, ravnateljica

GOSTOVANJE NA RADIU PTUJ

Nika Šoštarich, 9. b

Radio Tednik Ptuj je vključil v svoj program radijsko oddajo o šolarjih. Poteka vsak petek od 16.00 do 17.00. Gostje so učenci in dijaki iz posameznih šol. Sami si lahko izberejo temo, o kateri bodo na radiu govorili. Oddaja poteka v živo.

Tako smo na vrsto prišli tudi učenci naše šole. Čakali smo kar nekaj časa, da se je zgodil ta poseben trenutek, ko se bomo lahko oglasili preko radija. To je bilo v petek, 29. januarja 2016. Učenci, in sicer Lucija Dimovski Ivanuš, Maša Sarić, Anej Podgorelec, Matija Mršek in Nika Šoštarich, smo se z učiteljico Vlasto Mlinarič udeležili radijske oddaje Šolski radio.

Odločili smo se, da bomo predstavili svojo šolo in vse, kar v šoli počnemo. Najprej smo predstavili zgodovino naše šole Olgice, njene zanimivosti, nato pa aktivnosti, ki se jih lahko učenci udeležimo. Nekaj besed smo namenili tudi šolski pesniški zbirki Prvi koraki, to je letos že 22. knjižica pesmi in ilustracij naših učencev. Predstavili smo tudi Otroški filmski festival, katerega smo se udeležili lani oktobra na Reki in nam je ostal v lepem spominu. Med oddajo so nam izpolnili tudi 3 glasbene želje.

Tako kot vsi pred nami smo tudi mi na začetku imeli malo treme, ko smo sedli v studio in pred seboj zagledali mikrofone, a po »prebitem ledu« je pogovor tekkel po načrtu.

Verjamem, da bo obisk Radia Ptuj vsem ostal v lepem spominu, saj je bila res nepozabna izkušnja.

ZIMSKI ŠPORTNI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA

Nino Kekec, 7. b

V ponedeljek, 15. februarja 2016, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda zimski športni dan. Izbirali smo lahko med tremi različnimi vsebinami, in sicer drsanjem, smučanjem in pohodom.

Učenci, ki smo se odločili za smučanje, smo se dobili ob 7.30 na parkirišču pod gradom, od koder smo se z avtobusom odpeljali proti Rogli. Kljub deževnemu vremenu smo z veseljem stopili na sneg in se pognali po snežnih strminah. Čas je zelo hitro minil in okrog 13. ure smo se že morali odpraviti nazaj proti domu. Učenci, ki so se odločili za drsanje, so se zbrali v šoli ob 8. 20. Na parkirišču pod gradom sta nanje že čakala dva avtobusa, ki sta jih zapeljala v Ledno dvorano Maribor. Tam so lahko na drsališču uživali vse do 11.30, nato pa se okrog 12. ure odpravili nazaj proti Ptuj.

Našim pohodnikom je tokrat načrte nekoliko prekrizalo zelo muhasto vreme, tako da so morali del športnega dne preživeti ob ogledu filma, drug del pa ob igranju športnih iger v šolski telovadnici. Kljub temu so se imeli zelo lepo.

DAVČNO OPISMENJEVANJE

Sanja Kopše, 7. b

V sredo, 9. marca 2016, smo imeli učenci od 7. do 9. razreda predavanje o davkih. Dve gospe iz davčnega urada sta nam razložili vse o zgodovini davkov, pomenu davkov v Sloveniji in o tem, kaj davki sploh so. Vsak od nas je dobil tudi delovni list, na katerega je moral zapisati, kolik del denarja bi namenil šolstvu, zdravstvu, športu, kulturi in drugim področjem. Na predavanju smo izvedeli veliko uporabnih stvari, ki jih bomo v življenju zagotovo potrebovali.

MATEMATIČNI POTEPI

Sanja Kopše, 7. b

V petek, 11. marca 2016, smo se učenci, ki imamo izdelan individualiziran program za nadarjene, odpravili na OŠ Ljudski Vrt, kjer smo se udeležili delavnic za nadarjene za učence različnih ptujskih osnovnih šol. Eno delavnico je organizirala naša šola pod mentorstvom gospe Vide Lačen in gospe Simone Jakomini. Imenovala se je »Matematični potep«. Iz OŠ Ljudski vrt smo se odpravili do naše šole, kjer smo pričeli svojo matematično pot. Pot smo nadaljevali po Prešernovi ulici do Orfejevega spomenika in naprej do tržnice, mestne občine in minoritskega samostana. Vmes smo se seveda ves čas ukvarjali z reševanjem različnih matematičnih problemov.

Po koncu smo se spet odpravili do OŠ Ljudski Vrt, kjer se je naš matematični potep tudi zaključil. V tej zabavni in poučni delavnici smo spoznali, da nas matematika spremlja na vsakem koraku in da se lahko lotimo reševanja različnih matematičnih problemov kar med sprehodom.

EKOLOŠKI NARAVOSLOVNI DAN ZA UČENCE 4. IN 5. RAZREDA

Tjaša Šarac in Stina Lah, 5. a

V četrtek, 10. marca 2016, smo se učenci 4. in 5. razreda zbrali v telovadnici in si ogledali Pravljico o brezi. Obiskala nas je gospa Jana Stržinar iz Mavričnega gledališča in nam zaigrala pravljico. Lutke so bile izdelane ročno in z leti so se nadgrajevale.

Po predstavi smo se odpravili v učilnice in tam izdelali svoja drevesa. Proti koncu ustvarjalne delavnice nas je prišla pogledat gospa Jana in nam pomagala nadgraditi drevesa. Pol ure pred koncem pouka smo se vsi še enkrat zbrali v telovadnici. Ogledali smo si eko drevesa iz odpadne embalaže in spregovorili o različnih vrstah dreves.

Domov smo odšli polni lepih vtisov, predvsem pa ozaveščeni o pomenu dreves in naši povezanosti z okoljem.

OGLED PREDSTAVE „FAR FROM THE MADDING CROWD“

Sanja Kopše, 7. b

V torek, 29. marca 2016, smo se učenci, ki imamo pri angleščini izdelan individualiziran program za nadarjene, ter tisti, ki smo se uspešno udeležili tekmovanj iz znanja angleščine, odpravili v Gimnazijo Ptuj na ogled predstave "Far from the Madding Crowd". V predstavi, ki je v celoti v angleščini, so nastopili dijaki angleške gledališke skupine Angles. Predstava, ki temelji na knjigi Thomasa Hardyja, govori o mladem pastirju Gabrielu Oaku, ki se zaljubi v Bathshebo Everdene. Gabriel jo zaprosi za roko, a ga ona zavrne, saj ji njena samostojnost pomeni veliko več. Bathsheba podeduje veliko kmetijo po svojem stricu in po spletu okoliščin se znova sreča z Gabrielom, ki še zmeraj goji čustva do nje. Koniec zgodbe je, kar je nenavadno za Hardyja, srečen, saj Bathsheba spozna, da tudi sama goji čustva do Gabriela. Ob koncu predstave smo mlade igralce nagradili z bučnim aplavzom, ki so si ga zares zaslužili, saj so bili odlični.

JEZIKOVNA EKSKURZIJA V LONDON

Maša Sarić, 8. b

V torek, 29. marca 2016, nekaj pred polnočjo, se nas je 14 učencev 8. ra-

zreda skupaj z učiteljema angleščine odpravilo na jezikovno ekskurzijo v London. Pridružilo se nam je tudi nekaj učencev OŠ Hajdina in OŠ Poljčane z njihovima učiteljicama ter nekaj drugih mladih potnikov iz Maribora. Na parkirišču pod gradom, kjer se je naša pot pričela, se nam je pridružil naš vodnik, g. Željko Šalabalija, iz podjetja LTA. Po kar nekaj urah vožnje z avtobusom smo zgodaj zjutraj prispeli na letališče Marco Polo v Benetkah, kjer smo se navdušeni vkrcali na letalo. Navdušenje je bilo še večje, ko smo po približno dveh urah letenja končno pristali v Londonu. Tam smo najprej odnesli prtljago v hotel, nato pa smo se že odpravili na naš prvi potep.

Prvi dan je bil dolg in naporen, a kljub temu nadvse zanimiv. Najprej smo se odpravili do perona 9 ¾ na postaji King's Cross, od koder se je Harry Potter odpravil na čarovniško šolo Hogwarts. Naša naslednja postaja je bil Camden Town, kjer smo lahko videli zelo zanimivo tržnico in prodajalno z zelo domiselnimi fasadami. Sledil je obisk najbolj znane nakupovalne ulice Oxford Street, nato pa obisk ene najbolj znanih trgovin z igračami Hamleys. Po sprehodu skozi kitajsko četrt Chinatown smo se ustavili še na Piccadilly Circusu, nato pa se odpravili nazaj proti hotelu na naš zaslužen počitek.

Drugi dan smo se po zajtrku odpravili do znane poslovne četrti v Canary Wharf in nato na Greenwich, kjer

smo se lahko slikali ob znamenitem ničelnem poldnevniku. Ogledali smo si tudi pomorski muzej Maritime Museum, znano ladjo Cutty Sark, nato pa se z ladjico po Temzi zapeljali do verjetno najbolj znanega mostu na svetu Tower Bridge. Videli smo še Tower of London, mestno hišo, nato pa si ogledali znano vojno ladjo HMS Belfast. Sprehodili smo se mimo znamenitega 'Shakespearjevega' gledališča The Globe Theatre, čez znan most Millennium Bridge do katedrale Sv. Pavla. Dan smo zaključili z ogledom muzikala Michael Jackson's Thriller Live, ki nas je vse izjemno navdušil. Naš tretji dan smo začeli z odličnim razgledom na London z znamenitega londonskega kolesa London Eye. Sledil je sprehod mimo parlamenta Houses of Parliament in znamenitega zvonika Big Bena. Vzeli smo si tudi nekaj časa za slikanje ob znanih rdečih telefonskih govornicah ter se zapeljali z dvonadstropnim rdečim avtobusom double-deckerjem. Najbolj smo bili navdušeni nad muzejem voščenh lutk Madame Tussauds, kjer je bilo veliko natančno izdelanih voščenh lutk živih in tudi že pokojnih znanih osebnosti. Dan smo zaključili z

zunanjim ogledom kraljičine rezidence Buchinghamske palače.

Naš zadnji in četrti dan smo preživeli v dveh muzejih. V prirodoslovnem muzeju, Natural History Museum, smo si ogledali sinjega kita v naravni velikosti in veliko drugih živali, med njimi tudi dinosavre. V muzeju znanosti, Science Museum, pa smo lahko videli najrazličnejše znanstvene dosežke človeštva. Naša zadnja postaja je bil Fulham, kjer smo se ustavili pri stadionu nogometnega kluba Chelsea. Pot nas je nato zanesla nazaj do hotela, kjer smo vzeli svojo prtljago, nato pa proti letališču, od koder smo zvečer poleteli nazaj v Benetke. V nedeljo zgodaj zjutraj smo se utrujeni, a polni novih vtisov, znova objeli z našimi starši.

Vsak dan v Londonu smo videli veliko novega, veliko smo se vozili s podzemno in nadzemno železnico, še več prehodili, jedli v KFC-ju, The Ice Wharf, Pizza Hutu, McDonald'su itd. Spoznali smo življenje, kulturo in zgodovino prebivalcev Londona. Veliko smo se naučili in sklenili nekaj novih prijateljstev. Naša ekskurzija v London je bila res najboljša!

ČISTILNA AKCIJA

Teja Sabotin, 4. b

V petek, 1. aprila 2016, smo imeli učenci 4. razreda čistilno akcijo. Ko smo se zbrali zunaj, sta nam učiteljka razdelila rokavice. Nekateri učenci so si prinesli tudi svoje rokavice. Najprej smo smeti pobirali na dvorišču in na parkirišču. Potem smo v koloni odšli na parkirišče ob reki Dravi. Tudi tam smo pobirali smeti. Napolnili smo skoraj celo vrečo. Ko smo se vrnili nazaj v šolo, smo se še malo igrali na dvorišču, nato pa se je naš šolski dan zaključil. Čistilna akcija mi je bila zelo všeč.

ATLETSKI ŠPORTNI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA

Sanja Kopše in Lucija Kokot, 7. b

V torek, 5. aprila 2016, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda še zadnji športni dan, ki je bil atletsko obarvan. Ob osmi uri smo se zbrali na šolskem igrišču, od koder smo se odpravili proti mestnemu stadionu, kjer smo se pomerili v več disciplinah, in sicer v teku na 60 in 600 metrov, v skoku v daljino in v višino ter v metu vorteksa. Tako kot na vseh športnih dneh, smo tudi tokrat zelo uživali, k čemur je pripomoglo toplo pomladno vreme. Nekaj pred 13. uro se je naš športni dan zaključil, mi pa smo se vrnili nazaj v šolo.

3. KULTURNI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 9. RAZREDA

Nika Šoštarič in Tjaša Cepek, 9. b

V sredo, 6. aprila 2016, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda zadnji kulturni dan v tem šolskem letu. Odpravili smo se v slovensko prestolnico – Ljubljano. Učenci 6. in 7. razreda so se z vzpenjačo odpravili na Ljubljanski grad, kjer so se udeležili delavnice Pobeg viteza Erazma. Po končanih delavnicah so se z vzpenjačo spustili nazaj proti staremu mestnemu jedru in si skupaj ogledali nekatere pomembnejše znamenitosti našega glavnega mesta.

Učenci 8. in 9. razreda smo se odpravili v Slovenski šolski muzej, kjer smo se med ogledom stalne zbirke naučili veliko novega o zgodovini šolstva na Slovenskem. Posebno doživetje pa je bila učna ura lepopisja iz leta 1930. Tam smo ob zelo strogi gospodični učiteljici spoznali, da je bila šola včasih precej drugačna kot danes. Nato smo se tudi mi malo sprehodili po Ljubljani ter si za tem ob vodstvu ogledali nekatere najpomembnejše slovenske umetnine v Narodni galeriji.

S soncem obsijan dan pa je poskrbel za še lepše vzdušje tega kulturnega dne.

MOJA PRVA MATEMATIČNA AVANTURA

Anže Hameršak, 7. b

V soboto, 9. aprila 2016, se je 45 učencev naše šole udeležilo *Prve matematične avanture*. Od 8. do 16. ure smo tako reševali matematične naloge. Vsi udeleženci smo tudi dobili majico z napisom „Moja prva matematična avantura“ in logotipom naše šole, svinčnik in številko za žrebanje. Dan je potekal tako, da smo se ob 8. uri zbrali v jedilnici, nato pa smo šli v učilnice, kjer smo tudi dobili naloge, ki smo jih reševali. Ob 12. uri smo imeli malico, ki smo jo pojedli kar v razredu. Po malici pa smo nadaljevali z reševanjem nalog. Okoli 15. ure so se nam pridružili tudi nekateri starši, ki so se prav tako preizkusili v reševanju

matematičnih nalog. Ob 16. uri smo se znova vsi zbrali v jedilnici ter žrebali nagrajence.

PLANINSKI IZLET NA ČRNI VRH NA POHORJU

Učenci planinskega krožka

“Juuuuuuuuuuuuu, končno je tuuuuu!” Tako smo se učenci planinskega krožka naše šole razveselili pomladnega izleta. Komaj smo ga dočakali. V soboto, 9. aprila 2016, smo se ob 7. uri zbrali na železniški postaji in se z avtobusom odpeljali do Ribnice na Pohorju in še malo višje, potem smo pa pot nadaljevali peš. Že po nekaj metrih nas je premagal vonj sendvičev iz naših nahrbtnikov. Po okrepčilu smo pot nadaljevali do Ribniške kočice, kjer smo se ogreli s čajem in se malo odpočili. Sledil je vzpon na najvišji vrh Pohorja, visok 1543 m. Pot nas je najbolj razveselila s snegom, saj smo se kepali, metali v sneg, drčali z lopatami, ... Utrujeni, a polni lepih vtisov smo se ob 17.30 vrnili na Ptuj.

PLAVALNI TEČAJ ZA TRETJEŠOLCE

Učenci 3. razreda

Učenci 3. razreda smo imeli od ponedeljka, 11. aprila 2016, do petka, 15. aprila 2016, plavalni tečaj. Vsako jutro smo se zbrali v šolski avli, v jedilnici vzeli malico in se ob 7. 45 odpravili peš proti Termam Ptuj. Tam nas je vsak dan čakalo pet učiteljev plavanja. Najprej smo se v malem bazenu ogreli, nato so nas učitelji preverili, kako plavamo ter nas razdelili v pet skupin. Vsak dan smo pridno vadili in usvojili različne plavalne tehnike. Imeli smo se zelo lepo in veliko smo se naučili.

NARAVA, MOJA UČITELJICA

Žaš Lorenčič in Teja Sabotin, 4. b

V petek, 15. aprila 2016, smo se četrtošolci popoldne, po rednem pouku, ki smo ga imeli zjutraj, znova zbrali v šoli. Skupaj smo se odpravili v gozd, kjer nas je že čakal gospod gozdar. Povedal nam je veliko o drevesih, drugih rastlinah in živalih, ki jih najdemo v gozdu. Naučili smo se veliko novega. Nato smo se odpravili nazaj v šolo, kjer smo skupaj s skavti zakurili ogenj in preživeli zanimiv in zabaven večer. Kmalu je bil čas za spanje. Zelo smo se veselili, saj smo prvič prespali v šoli, in sicer v šolski

telovadnici. Naslednje jutro smo se po zajtrku odpravili v Ribiški dom, kjer smo se naučili več o lovljenju rib. Čas je hitro minil in kmalu smo se morali odpraviti nazaj domov. Bilo je nepozabno doživetje.

2. NARAVOSLOVNI DAN „NA KMETIJI“

Učenci 3. razreda

Učenci 3. razreda smo imeli v torek, 19. aprila 2016, naravoslovni dan. Obiskali smo kmetijo Hrga v Juršincih. Tja smo se odpravili z avtobusom. Sprejela nas je gospa Nina. Ogljedali smo si hlev, kjer so bile krave, biki in telički. Videli smo tudi purana, kokoši in gosi. Pokazali so nam tudi nekaj strojev, ki jih uporabljajo pri delu. Nato so nas odpeljali še v molznico. V molznici se lahko molze do 12 krav naenkrat. Pripravili so nam degustacijo mleka, jogurtov in sira. Vse je bilo zelo okusno. Imeli smo tudi nekaj prostega časa za malico in igro, nakar smo odšli še na kratek sprehod.

ANGLEŠKA ČAJANKA

Sanja Kopše, 7. b

V četrtek, 21. aprila 2016, smo učenci 7. razreda ob praznovanju 90. rojstnega dne britanske kraljice Elizabete II. za naše starše in nekatere druge goste pripravili 3. angleško čajanko.

Začelo se je s kulturnim programom, na katerem smo predstavili različne točke, ki smo jih pripravili ob pomoči učitelja in učiteljice za angleščino.

Čajanko je otvoril Tomaž, ki nam je zaigral na violončelo, nato pa smo štirje voditelji, Kaja, Matic, Matija in Sanja, v angleščini in slovenščini pozdravili vse prisotne. Z našimi napovedmi nismo samo napovedovali posameznih točk, ampak smo tudi povedali veliko zanimivosti o angleški kraljici. Učenci smo se tako predstavili s štirimi dramskimi točkami (And... Action, The Bored King, The Gallery of Thieves in What's My Job?), tremi glasbenimi, eno plesno točko in eno recitacijo. Ob koncu čajanke smo se vsi pogostili s čokoladnimi muffini, angleškimi sendviči in pravim angleškim čajem.

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA DEVETOŠOLCEV

Nika Šoštarč, 9. b

V petek, 22. aprila 2016, smo se zgodaj zjutraj učenci 9. razreda z avtobusom odpeljali na našo zadnjo zaključno ekskurzijo. Šli smo na Primorsko, kjer smo si ogledali Postojnsko jamo, Sečoveljske soline in Piran.

Po večurni vožnji z avtobusom smo prispeli do našega prvega postanka, in sicer Postojne. Z navdušenjem smo sedli na vlakec, ki nas je popeljal v notranjost Postojnske jame. Nato smo našo pot po jami nadaljevali peš ter si ogledali čudovite stalagmite, stalaktite, koncertno dvorano idr. Najzanimivejši del je bil seveda ogled človeške ribice in njenih jajčec. Po približno eni uri smo spet sedli na vlakec, ki nas je popeljal iz jame.

Z avtobusom smo nato nadaljevali našo pot vse do Sečoveljskih solin. Tam smo se najprej ustavili v trgovini s spominki, kjer smo imeli tudi priložnost okusiti temno čokolado s solnim cvetom sečoveljskih solin, ki je imela izjemno zanimiv okus. Nato smo se sprehodili skozi soline in spoznali nekaj zanimivih dejstev o pridelovanju soli nekoč in danes. Prav tako smo si na to temo ogledali kratek film. Ob koncu smo se vkrcali na ladjico Solinarka, s katero smo po enournem 'križarjenju' po slovenskem morju pripluli do Pirana. Po kratkem postanku na Tartinijevem trgu smo končno dobili nekaj prostega časa. V tem času smo si lahko sami na hitro ogledali Piran ali pa se osvežili s sladoledom, saj je bilo vreme čudovito.

Kmalu zatem smo se znova vkrcali na avtobus in se odpeljali do Ljubljane, kjer smo si lahko privoščili zasluženo večerjo v McDonaldsu. Sledila je spet dolga vožnja vse do Ptujja, kamor smo se vrnili v večernih urah.

Verjamem, da se bomo devetošolci

zadnjega skupnega izleta še dolgo z veseljem spominjali.

3. NARAVOSLOVNI DAN ZA UČENCE 5. RAZREDA

Hana Holc in Lina Horvat, 5. a

V petek, 22. aprila 2016, smo se učenci petega razreda odpeljali na zeliščni vrt pri turniškem gradu. Ko smo prispeli na cilj, nam je učiteljica z biotehniške šole povedala nekaj o zeliščih ter nam predstavila, kaj bomo tam počeli. Nato smo se odpeljali na zeliščni vrt, kjer smo podrobneje spoznali številna zelišča, kot so melisa, črna meta, plahtica in veliko drugih. Naučili smo se tudi, kako je zelišča potrebno povohati in poskusiti. Vendar pa naš naravoslovni dan ni bil le v znamenju rastlin, ampak tudi živali, saj smo videli veliko živali, in sicer veeverice, konje, račke in različne druge ptiče. Na tem naravoslovnem dnevu smo se imeli zares lepo, hkrati pa smo se tudi naučili veliko novega.

NARAVOSLOVNI DAN ZA UČENCE OD 6. DO 8. RAREDA

Zarja Malovič, 6. a

Na dan Zemlje in čudovit pomladni petek smo se šestošolci v družbi sedmošolcev odpravili na naravoslovni dan. Po začetnem predavanju v šoli smo se s soncem v eni roki in z zlatim smehom v drugi podali do Ptujkega jezera in nabrežja Drave.

V okviru projekta LiveDrava smo na začetku poslušali biologa g. Dominika. Govoril nam je o ogroženih vrstah ptic – vodomcu in breguljki ter o akcijah čiščenja strug, ki se jih udeležijo tudi študentje biologije. Po končanem predavanju smo si razdelili malico. Ker smo pravi pohodniki, smo se na teren odpravili peš. Veliko smo se naučili o življenju vodomca in breguljke. Izvedeli smo tudi, kako jima lahko pomagamo. Dobili smo tudi delovne liste, ki smo jih sproti reševali. Potem nam je biologinja Neža razlagala o vodnih organizmih. Ugotavljali smo, ali je voda čista ali umazana. Sodeč po živečih organizmih v vodi, smo ugotovili, da je voda delno čista. Ulovili smo tudi metulje in druge žuželke, jih ogledovali in občudovali. Nazadnje smo si skozi daljnogled biologa in ornitologa Tilna ogledali tudi ptice in njihov življenjski prostor na jezeru. Naučili smo se gledati skozi daljnogled, povedali pa so nam tudi, da bo na desni strani nasipa Ptujkega jezera postavljena sodobna opazovalnica ptic, torej ornitološka opazovalnica. Poslovili smo se od labodov, čiger in rac ter se počasi vrnili proti mestu. Ker je bil dan Zemlje, smo na poti nazaj pobirali še smeti. Naravoslovno potepanje ob Ptujkem jezeru in nabrežju Drave je bilo uspešno, brez neveselosti, če odštejemo obisk pajkov na naših brihtnih glavcah. V šoli smo se poslovili od učiteljev ter odšli na šolsko kosilo. Naravoslovni dan mi je bil zelo všeč, še posebej,

ker me je rešil sedenja v šolski klopi in morebitnega spraševanja. Medtem so osmošolci svoj naravoslovni dan preživeli nekoliko drugače, in sicer v dveh delavnicah. V prvi delavnici so se seznanili z zdravno prehrano, v drugi pa so se tudi sami preizkusili v pripravi slastnega zdravega obroka, ki so ga na koncu z užitkom pojedli. Tako kot se za dan Zemlje spodobijo, so tudi oni del naravoslovnega dne namenili čistilni akciji.

ŠPORTNI DAN ZA UČENCE OD 1. DO 3. RAREDA

Učenci 3. razreda

V ponedeljek, 25. aprila 2016, smo imeli učenci od 1. do 3. razreda športni dan na temo »Zlati sonček«. Najprej smo po razredih in v skupinah v telovadnici izvedli spretnostne naloge (spretnosti z žogo, plezanje po žrdi, preskakovanje kolebnice, sonožni preskoki čez nizko gred, vzravnavo v sed iz leže na hrbtu ...). Nato smo se odpravili na pohod. Prvi in tretji razredi smo šli do Hajdoš, drugi razred na Ranco. V okviru Simbioza giba smo na pohod povabili tudi babice in dedke.

Prišli so v zelo velikem številu. Veseli so bili, da so lahko čas preživeli skupaj z nami in se z nami veselili. Športni dan je zelo hitro minil. Bilo je zabavno in zanimivo, saj so nam čas popestrile naše babice in dedki.

VARNOSTNA OLIMPIJADA

Nejc Rozman in Taj Rajh, 4. b

V sredo, 4. maja 2016, smo se učenci 4. razreda udeležili otroške varnostne olimpijade. Tekmovali smo v štirih igrah. Prva je bila *človek ne jezi se*, druga pa sestavljanje znakov. V tretji igri smo se preizkusili v kolesarjenju. Tudi zadnja igra je bila zelo zabavna, saj je potekala tako, da smo morali teči slalom do dveh veder na drugi strani. Nato sta jih dva odnesla do črpalke, potem pa sta začela črpati vodo, medtem ko je en učenec s curkom vode ciljalo v luknjico. Zmagala je tista šola, ki je pri vseh igrah izbrala največ točk.

TEHNIŠKI DAN ZA UČENCE 4. IN 5. RAZREDA

Teja Sabotin, 4. b

V ponedeljek, 9. maja 2016, smo imeli učenci 4. in 5. razreda tehniški dan. Izdelovali smo škatlice iz lesa. Razdeli smo se v več manjših skupin, nato pa je vsak učenec v skupini dobil kos lesa, žagico in načrt za izdelavo. Iz lesa smo morali izrezati 6 sestavnih delov. Ker je bilo žaganje lesa zelo zahtevno, smo se odpravili v tehniško učilnico, kjer smo les razrezali strojno. Sestavne dele smo nato zlepili, nato pa smo naše škatlice še okrasili. Dan je bil zelo zanimiv, zato bi ga z veseljem še kdaj ponovila.

PLESNI ŠPORTNI DAN ZA UČENCE 4. IN 5. RAZREDA

Žaš Lorenčič, 4. b

V torek, 10. maja 2016, smo imeli učenci 4. in 5. razreda plesni športni dan. Učenci 4. razreda smo se zbrali v mali telovadnici, kjer smo spoznali našo učiteljico plesa, Katjo, iz plesne šole Mambo. Najprej smo se ob glasbi razgibali, nato pa smo se naučili nekaj plesnih korakov za tri različne plesne. Pogovarjali smo se tudi o različnih vrstah plesov, nato pa smo 'izpilili' našo koreografijo, s katero smo se predstavili petošolcem. Tudi njihov športni dan je potekal podobno, le da so vadili v veli-

ki telovadnici. Na koncu športnega dne so tudi oni nam pokazali svojo koreografijo. Bilo je zelo zabavno.

FILMSKA ŠOLA NA II. GIMNAZIJI

Nika Šoštarič, 9. b

11. januarja 2016 se je tudi v tem šolskem letu na II. gimnaziji Maribor pričela Filmska šola, ki jo sestavljajo 4 deli: najprej predavanja, nato priprava in logistika snemanja, sledi snemanje in montaža ter seveda na koncu tudi premiera filmov. Letos se je šole udeležilo 19 srednješolcev in 3 osnovnošolci, od tega sva bila tam tudi učenca OŠ Olge Meglič, jaz, Nika Šoštarič, in Matija Mršek. Oba sva učenca 9. b razreda.

Vsak ponedeljek smo se zbrali na II. gimnaziji Maribor na predavanjih g. Mihe Hočvarja, znanega slovenskega režiserja in scenarista. Dobili smo tudi nalogo, da napišemo svoj scenarij, ki ga bomo kasneje 'razvili' v kratki igrani film. Z raznolikimi vajami smo razvijali naše ideje in poskušali izboljšati naše izdelke.

21. marca se je naše ustvarjanje nadaljevalo pod vodstvom filmskega društva Film Factory in g. Mihe Šubica, s katerim smo delali na pripravi in logistiki snemanja. Prav tako smo naše scenarije razvili do konca in si poiskali filmsko ekipo, pri kateri ni smel manjkati snemalec slike, snemalec zvoka in seveda igralci; vsak scenarist pa je prevzel vlogo režiserja.

V petek, 15. aprila 2016, smo se odpravili v Piran, letošnjo lokacijo našega snemanja, kjer smo se nastanili v ČŠOD Breženka v Fiesi. Prvo popoldne je bilo namenjeno ogledu lokacij in vaji pred snemanjem. Naslednje jutro smo si razdelili filmsko opremo, ki so nam jo posodili pri Film Factory ter se odpravili na lokacije, kjer smo začeli s snemanjem. Le-to je trajalo ves dan, nekatere prizore pa smo morali posneti tudi pozno zvečer. Kljub močnemu vetru, ki je nagajal našim snemalcem zvoka, smo preživeli lep delaven sončen dan. Tiste skupine, ki smo s snemanjem končale že v soboto, smo sicer imele prosto nedeljo, a smo se odločile pomagati drugim skupinam. Zvečer smo nekaj časa posvetili začetnim montažam. Po napornem vikendu smo se v ponedeljek, 18. aprila opoldne, odpravili nazaj proti Mariboru.

Naše delo se je nadaljevalo v soboto, 30. aprila, ko smo se ob 13.00 v pisarnah Film Factory v Mariboru zbrali montažerji in režiserji in začela se je montaža naših filmov. Čeprav smo velik del montaže opravili že doma, nas je čakalo še veliko dela. Montirali smo vse do poznih ur, in sicer vse do 1.30 ure zjutraj.

Naša filmska šola se je zaključila 12. maja, in sicer s slavnostno premiero v amfiteatru II. gimnazije Maribor. Na omenjeni prireditvi si je publika lahko ogledala vse štiri kratke filme in prisluhnila pogovoru voditeljic z mladimi filmskimi ustvarjalci.

Naše filme smo prijaviли tudi na mladinski filmski festival Videomanija 2016.

V filmski šoli sem zelo uživala in se seveda veliko naučila ter stkala številna nova prijateljstva. Prav tako sem pridobila ogromno izkušenj na filmskem področju, ki me zelo veseli, ter si tako še dodatno razširila svoje obzorje.

ZAKLJUČEK BRALNE ZNAČKE

Sanja Kopše, 7. b

V četrtek, 18. maja 2016, smo na naši šoli s posebno prireditvijo obeležili zaključek bralne značke v tem šolskem letu. Obiskal nas je Uroš Hrovat, znani ilustrator, ki je ilustriral več knjig Primoža Suhodolčana. Na posebej pripravljeno in kar nekaj metrov dolgo risalno površino je ob pomoči naših idej in predlogov narisal zgodbo v obliki stripa. Poimenoval jo je *Tonček in Balonček: Jabolko spora*. V zabavni zgodbi sta se dva fanta prerekala o jabolku. Ob risanju nam je predstavil nekatere najpomembnejše značilnosti stripov. Na koncu nam je predstavil tudi svojo knjigo.

TEDEN LJUBITELJSKE KULTURE

Šolski novinarji

Ob tednu ljubiteljske kulture smo kulturi našega mesta svoj delček prispevali tudi učenci naše šole. V torek, 17. maja 2016, smo se pred Mestnim gledališčem Ptuj predstavili z bogatim kulturnim programom. Mimoidočim smo predstavili razstavo naših lutk ter nekaj prizorov iz aktualne predstave *Pepelka*, ki so jo pripravili člani našega lutkovnega krožka. Za čudovit glasbeni nastop so poskrbeli pevci našega cici pevskega zbora, medtem ko so naši mladi ustvarjalci predstavili pesmi, ki so jih sami napisali za našo pesniško zbirko *Prvi koraki*, ter pravljičice, ki so nastale za spletno knjigo *Moja pravljičica*. Naš nastop je bil deležen številnih pohval mimoidočih, ki so tudi izrazili željo, da bi podobne prireditve pripravili še večkrat.

GO-CAR-GO

Neja Veit, 8. a

Tudi v tem šolskem letu smo se učenci naše šole pod mentorstvom ge. Vide Lačen in g. Petra Majcna udeležili projekta *Go-Car-Go*; Bo, kar bo! Kar nekaj mesecev smo se v naši tehniški učilnici potili Neja, Nika, Jaka, Anej, Matija in Sebastijan, ko smo izdelovali naše letošnjo vozilo. V sredo, 18. maja 2016, je napočil dan, ko smo se z našim »Nutella car ekstramobilom« odpravili na tekmovanje, ki je potekalo v Srednješolskem centru Ptuj. Tekmovali smo v treh discipli-

nah, in sicer v slalomu, veleslalomu in hitrostni vožnji. Na tekmovanju je naše vozilo prejelo nagrado za »najbolj sladko vozilo 2016«.

Med tekmovanjem smo imeli tudi nekaj prostega časa, ki smo ga izkoristili za ogled vojaških vozil. Na tekmovanju smo se zelo zabavali, posneli pa smo tudi krajši videoposnetek, ki si ga je možno ogledati na šolski spletni strani.

DOBROTE KMETIJ

Učenci 5. a

Petka, 20. maja 2016, smo se učenci 5. a zelo veselili, saj smo imeli možnost, da se predstavimo na Dobrotah slovenskih kmetij. Predstavili smo projekt o zeliščih »Za vsako bolezen rožca raste«, ki smo ga izvajali maja. Stojnica je bila zelo obiskana, saj so se obiskovalci lahko posladkali s pecivi z zelišči, žejo pa so pogasili z bezgovim sokom, ki smo ga sami pripravili. Težave s suho kožo na rokah jim je pregnala ognjičeva krema iz svinjske masti. S pomočjo sirupa iz smrekovih vršičkov smo odpravili tudi težave s kašljem in dihalnimi potmi.

VOJAŠKA RAZSTAVA

Nik Tavčar, 4. b

Od 23. do 27. maja 2016 smo si lahko učenci na naši šoli ogledali vojaško razstavo. Razstava je bila postavljena pred jedilnico. Pripravil jo je Vojaški muzej Slovenske vojske. Na panojih smo si lahko prebrali veliko zanimivosti o slovenski vojski in vojni za Slovenijo. Posebej zanimive so bile slike, na katerih smo lahko videli različno orožje in tanke.

GRAFITI

Zarja Malovič in Lucija Dimovski Ivanuš, 6. a

V soboto, 28. maja 2016, se je nekaj učencev naše šole pod mentorstvom ge. Leonide Kralj in g. Saša Fenosa zbralo ob šolskem igrišču, da bi z grafiti okrasili puste zidove. S pomočjo lepilnega traka smo si nastavili vzorce, nato pa z barvnimi razpršilci ustvarili lepe motive. Puste sive betonske zidove smo lepo okrasili, tako da našim obiskovalcem, ki šolo obišejo z zadnjega vhoda, zagotovo privabijo nasmešek na obraz.

TEHNIŠKI DAN ZA UČENCE OD 1. DO 3. RAZREDA

Urh Šajtegel in Vid Šalamija, 3. a

V četrtek, 26. maja 2016, smo imeli učenci od 1. do 3. razreda tehniški dan. V telovadnici smo imeli predstavitev dveh poklicev, in sicer krojača in pilota. Izvedeli smo, da je poklic krojača že zelo star poklic in da je delo pilota zelo zahtevno in odgovorno. Po predstavitvi so učenci 1. in 2. razreda šivali različne vzorce, učenci 3. razreda pa smo izdelovali »eko torbice«. Ta dan nam je bil zelo všeč, ker smo izdelovali uporabne stvari.

NA OBISKU V OŠ ĐURO ESTER V KOPRIVNICI

Tea Berghaus Kosec, 8. a

V petek, 27. maja 2016, smo se 14 učenec in učencev skupaj z ravnateljico Heleno Ocvirk, učiteljico likovne umetnosti Leo Kralj in knjižničarko

Alenko Kandrič odpravili v sosednjo Hrvaško, natančneje v pobrateno OŠ Đuro Ester v Koprivnico. Kot vedno smo bili tudi tokrat lepo sprejeti. Učenci smo se po začetni malici razporedili v dve delavnici, likovno in literarno. V likovni delavnici smo se preizkušali v posebnih tehnikah ustvarjanja, v literarni pa so učenci 5. b razreda predstavili dejavnosti, ki so jih izvajali med šolskim letom v okviru projekta Branje ne pozna meja/Čitanje ne poznaje granice. Projekt so namreč izvajali ravno v sodelovanju s šolo Đuro Ester. V delavnici, ki je sledila, so se bolje spoznali s koprivniškimi učenci in si izdelali knjižno kazalo. Nato smo se vsi skupaj odpravili na potep po mestu. V vlogi turističnih vodičev so se izkazali koprivniški učenci skupaj z mentorico. Točno ob 12.00 se je v kulturni dvorani Domoljub pričela prireditev ob njihovem dnevu šole. Na njej sta kot pevki nastopili tudi naši učenki, Zaja Postružnik in Naja Fridl. Program je bil izredno bogat in raznolik. Po kosilu, ki je sledilo, smo se počasi odpravili proti domu. Preživeli smo čudovit dan in se vrnili polni lepih vtisov in izkušenj.

IZLET NA DUNAJ

Monja Sabotin, 8. a

Ker smo učenci, ki pojemo v pevskem zboru, bili letos spet pridni in trdo delali, smo se odpravili na zaslužen izlet kot nagrado za letošnje delo. Tako smo se pevci OPZ, MPZ, nekaj drugih učencev in prav tako nekaj učencev iz druge šole v petek, 27. maja 2016, odpravili na pot proti Dunaju. Ob 6.00 smo se malce zaspani, vendar polni pričakovanj, odpravili na pot. Po prevoženih približno 3 urah smo prispeli do naše prve destinacije, in sicer do prelepega dvorca Schönbrunn, kjer nam je vodička povedala nekaj o zgodovini tega dvorca. Nato smo se sprehodili do živalskega vrta, kjer smo dobili vsak svoj zemljevid, da se ne bi slučajno kdo izgubil. Ker je živalski vrt zelo velik in nismo imeli časa, da bi si vse ogledali, smo se dogovorili, da si bomo ogledali tiste najzanimivejše živali. Tako smo se sprehodili mimo nosoroga, opic, želv, ogromnih rib, netopir-

jev, medveda, severnega medveda in papig. Naš ogled živalskega vrta smo zaključili pri pandah in koalah in tako nadaljevali pot do avtobusa. Z avtobusom smo se peljali do Štefanove cerkve, kjer nam je vodička povedala, da ima ta cerkev najtežji zvon, ki tehta kar 21 ton. Sprehodili smo se tudi po glavni ulici Dunaja, in sicer po Kärntner StraÙe. Prav tako smo se po ulici Grabner sprehodili do Hofburga. Ker smo bili že vsi malce lačni, smo se odpravili v McDonald's, kasneje pa dobili tudi nekaj prostega časa. Ko smo bili vsi spet na kupu, smo se odpravili do avtobusa, ki nas je pripeljal do najatraktivnejšega dela tega izleta, in sicer v Prater. V Prateru je večina učencev odšla na Riesenrad, kjer so si lahko ogledali celoten Dunaj. Imeli smo uro in pol prostega časa in v tem času smo odšli na razne atraktivne točke. Prav tako smo si kupili kakšne spominke in se nato vrnili na avtobus. Vsi smo se srečni in polni novih izkušenj vrnili na Ptuj.

PLANINSKI IZLET NA OKREŠELJ

Tristan Merc, 4. b

V soboto, 28. maja 2016, smo se planinci z Olgice odpravili na planinski izlet na Okrešelj.

Zgodaj zjutraj smo počakali na avtobus, ki nas je zapeljal v bližino Okrešlja. Ko smo stopili z avtobusa, smo imeli zelo lep razgled na gore. Po poti navzgor smo videli ogromen slap. Da smo ga lahko prečkali, smo morali iti čez most, s katerega smo imeli lep pogled na slap. Bil je zelo zanimivo, saj smo na vrhu prišli tudi do snega. Malo smo se tudi kepali. Izlet na Okrešelj je bil zelo zabaven.

EKO TABOR ZA UČENCE 3. RAZREDA

Tretješolci

V ponedeljek, 30. maja 2016, smo se ob 9. uri učenci 3. a in 3. b za dva dni z avtobusom odpeljali na Areh.

Tam nas je pričakal učitelj Miro. Pojedli smo malico in se razdelili v sobe. Po malici smo odšli na prvi pohod, ki je bil povezan z orientacijo. Po pohodu smo imeli kosilo in prosti čas za igranje. Nato je bil čas za pohod do smučišča Partizanke, s katerega smo imeli lep pogled na Dravsko kotlino. Na jasi smo lahko jahali konja. Zvečer smo gradili hišice za palčke. Vsaka soba je gradila svojo hišico. Po večerji smo imeli predavanje o astronomiji. Ko se je stemnilo, smo odšli s svetilkami v gozd, kjer so bile naše hiške. Vsaka skupina je dobila bonbone. Odšli smo v sobo, se umili in odšli spat. Zjutraj smo imeli zajtrk. Šli smo na zadnji pohod, na katerem smo se pogovarjali o krmišču, o živalih in o lovski opazovalnici. Po pohodu smo imeli kosilo in prosti čas.

Popoldne smo se poslovili od vodiča in avtobus nas je odpeljal proti domu. Na taboru nam je bilo zelo všeč, ker smo se veliko novega naučili, spali eno noč brez staršev in ker smo zjutraj imeli super zabavo.

PROJEKT »BRANJE NE POZNA MEJA«

Učenci 5. b

V šolskem letu 2015/2016 smo

učenci 5. b razreda v sklopu mednarodnega projekta Branje ne pozna meja/Čitanje ne pozna meje izvajali bralni projekt skupaj z našo knjižničarko Alenko Kandrič in razredničarko Simono Jakomini. Sprva smo, v nadaljevanjih, na glas brali knjigo hrvaške avtorice Ivane Brlić Mažuranić: Čudovite dogodivščine vajenca Hlapiča.

Nato smo skozi različne oblike pouka (s pogovorom, reševanjem različnih učnih listov, literarnim ustvarjanjem – pisanjem pesmi, sestavkov, mnenj...) podrobno obdelali vsebino zgodbe in književne junake. Lotili smo se tudi raziskovanja o življenju pisateljice. Pregledali smo knjige, nekatere informacije pa poiskali na spletu. Nato smo izdelali še elektronske prosojnice z njenim življenjepisom. K tem smo kasneje dodali še naše vtise, mnenja, fotografijo našega dela in drugo. Seveda smo književne junake in dogajanje v knjigi tudi likovno upodobili. Pri tem nas je vodila Lea Kralj – naša učiteljica likovne umetnosti. Nastala so zanimiva likovna dela, ki smo jih uporabili tudi za izdelavo knji-

žnih kazalk. Ker smo projekt izvajali v sodelovanju z OŠ Đuro Ester Koprivnica iz sosednje Hrvaške, smo raziskovali tudi o njihovem mestu in o tem izdelali plakat. Izvedeli smo veliko zanimivega. O svojem delu smo v petek, 27. 5. 2016, poročali učencem 5. d razreda OŠ Đuro Ester, ko smo jih obiskali. Poleg naše predstavitve smo se udeležili še dveh delavnic, likovne in literarne. Popeljali so nas po mestu Koprivnica, da smo ga tudi v živo spoznali. Nato pa smo se udeležili še njihove kulturne prireditve, saj so ravno takrat praznovali svoj dan šole. V projektu smo uživali. Naučili smo se veliko novega in zanimivega. Stkale so se nove prijateljske vezi. Srečanje z našimi vrstniki iz Hrvaške nam bo zagotovo ostalo v nepozabnem spominu.

EKO TABOR ZA UČENCE 2. RAZREDA

Drugošolci

Učenci 2. razreda smo se v torek, 31. maja 2016, odpravili na dvodnevni eko tabor na Ruško koč. Vreme je bilo fantastično. Po prihodu smo šli v sobe, nato pa smo imeli kosilo. Po kosilu smo raziskovali okolico in pili vodo iz studenca »mlade vode«. Ne-

kateri so po sprehodu jahali konja. Po večerji nas je obiskal gospod Dar-ko Hederih, ki pripravlja in sestavlja oddajo Male sive celice, ki je za nas pripravil zelo zabaven kviz. Zvečer smo z baterijami iskali škrate, nato pa smo si veseli, ker so nas nagradili z bonboni, umili zobe in odpravili spat. V sredo smo šli na pohod na Žigartov vrh. Med potjo smo ponovili, kar smo se v torek naučili, spoznali lišaje, sestavo gozda, ponovili uganko o markacijah in še in še. Po kosilu smo igrali nogomet in druge igre. Nato pa smo na avtobus zložili prtljago in se odpeljali domov. Naša šola v naravi je bila čista desetka!

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA ZA ČETRTOŠOLCE

Marko Lenart, 4. a

V četrtek, 9. junija, smo se odpravili v Ljubljano. Najprej smo obiskali Ljubljanski grad, kjer smo izvedeli veliko o sami zgodovini gradu. Nato smo se sprehodili skozi mesto in si po poti ogledali veliko znamenitosti mesta (parlament, Prešernov spomenik, tromostovje). Naša druga postojanka je bil Cankarjev dom, kjer smo si ogledali razstavo Nikola Tesle. Po ogledu smo zavili v

McDonald's, nato pa smo se ob 16. uri odpravili proti Ptujju, kamor smo prispeli okrog 18. ure.

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA ZA PETOŠOLCE

Hana Holc, Stina Lah, Tjaša Šarac, 5. a

V četrtek, 9. junija 2016, smo se petošolci odpravili na izlet v Prekmurje. Ob 8.20 smo se zbrali na parkirišču pod gradom in voznik avtobusa nas je odpeljal v Veržej. Tam smo si v lončarski delavnici izdelali vsak svoj izdelek iz gline. Nato smo si šli ogledat »zemljanke«, kjer smo pojedli malico. Z vodnico Jožico smo odšli v muzej Center Duo, kjer smo si ogledali ročne izdelke in se naučili nekaj o vidri in bobru. Lahko smo si tudi kupili kak spominek. Zahvalili smo se in poslovili, nato pa odšli v Ižakovce na Otok ljubezni. Tam nas je vodnica Jožica odpeljala v kočjo, kjer smo si ogledali film o Bujraših. Film je predstavljal vsakdanje življenje ljudi, ki so tam živeli. Nato smo si šli ogledat mlin na Muri ter se nato peljali z brodom čez reko Muro. Naš izlet se je nadaljeval v Razkrižju, kjer so nam zaigrali prizor iz življenja v prazgodovini. Poskusili smo lahko tudi prazgodovinski kruh in na ognju pečeno ribo. Tu se je naš izlet tudi zaključil. Čeprav je bil dan deževen, je bil naš izlet zabaven in nepozaben.

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA ZA ŠESTOŠOLCE

Mojca Pulko, 6. b

Za naš zaključni izlet smo se odpravili v Velenje. V četrtek, 9. junija, smo se ob 8. uri zbrali na parkirišču pod gradom in se odpeljali proti Mežici. Tam smo obiskali rudnik,

ogledali pa smo si tudi razstavljeni orodja, ki so jih včasih uporabljali za rudarjenje. Ogledali smo si tudi film, še posebej zabavno pa je bilo to, da smo bili oblečeni v zaščitne plašče in da smo na glavah imeli čelade ter se z vlakcem peljali skozi rudnik. Potem smo se odpravili v Velenje, kjer smo se po 233 stopnicah sprehodili do gradu, ki smo si ga z zanimanjem ogledali. Z ladjico smo se peljali po Velenjskem jezeru. Po malici smo se odpravili z avtobusom nazaj proti domu.

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA ZA SEDMOŠOLCE

Sanja Kopše, 7. b

V četrtek, 9. junija, smo se sedmo-

šolci skupaj z razrednikoma odpravili na zaključno ekskurzijo na Dolenjsko. Ob 7.30 smo se zbrali na parkirišču pod gradom, kjer nas je čakal naš vodnik. Naš prvi postanek je bil na Muljavi, domačiji znanega slovenskega pisatelja Josipa Jurčiča. Pot do tja je bila kar dolga. Ogledali smo si njegovo domačijo, kjer je tudi muzej. Nato smo se odpravili v krajinski park Lahinje. Tam nas je pričakala prijazna gospa, ki nam je ponudila sveže pečeno domačo ajdovo potico. Ogledali smo si staro črno kuhinjo. Izdelali smo tudi vsak svojega pujska iz gline. Pot nas je vodila do Novega mesta, kjer smo si ogledali staro mestno jedro, gospod Martin pa nam je povedal kar nekaj zanimivosti o tem mestu. Po obveznem McDonald'su smo se odpravili proti domu. Ekskurzija nam bo ostala v lepem spominu, saj smo se zelo zabavali, hkrati pa izvedeli veliko novih stvari.

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA ZA OSMOŠOLCE

Osmošolci

V četrtek, 9. junija 2016, smo se vsi učenci obeh osmih razredov odpravili na zaključno ekskurzijo na Gorenjsko. Najprej nas je pot vodila v Kranj, središče Gorenjske, kjer smo

si ogledali Prešernovo hišo, Prešernovo gledališče in obiskali Prešernov Gaj. Nato nas je pot zapeljala v majhno, idilično Vrbo, rojstni kraj našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Po končanem ogledu se je naša pot nadaljevala proti sanjskemu Bledu, ki je eno najlepših alpskih letovišč ne samo v Sloveniji, ampak kar v Evropi. Večina se nas je s pletno odpeljala na Blejski otok, kar je bilo res pravo doživetje. Na poti domov smo se na kratko ustavili in pomalicali v McDonald'su. Ko smo se okrepčali s slastnimi dobrotami, smo nadaljevali vožnjo proti domu, kamor smo prispeli v večernih urah. Kljub temu da nam vreme ni bilo naklonjeno, smo preživeli krasen dan in zanesljivo se na Gorenjsko še kdaj vrnemo. Upajmo, da nas takrat pričaka obsijana s sončnimi žarki.

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA ZA PRVOŠOLCE

Prvošolci

V ponedeljek, 13. junija 2016, smo šli na izlet v Radence. Obiskali smo živalski vrt Sikalu Zoo. Tam smo videli veliko različnih živali. Naučili smo se veliko novega. Nekatere živali smo lahko tudi pobožali in celo hranili. Oskrbnik nas je pohvalil. Bilo je super in že sedaj se veselimo izleta v 2. razredu.

VARNO S SONCEM

Tretješolci

V tem šolskem letu smo bili tretješolci vključeni v projekt »Varno s soncem«. V šoli smo izvedli projektni dan, na katerem smo se veliko naučili o nevarnostih sončnih žarkov ter pravilni zaščiti pred škodljivimi sončnimi žarki. Ta pravila smo pridno upoštevali tudi na eko taboru, kjer smo se zaščitili s kapo in sončnimi očali ter primernimi oblačili. Dogovorili smo se, da se bomo pravilno zaščitili tudi med počitnicami in da bomo na to opozorili tudi starše.

VALETA GENERACIJE 2007-2016

Nika Šoštarčič, (še zadnjič) 9. b

*Ni dovolj samo vedeti;
znanje je treba tudi uporabljati.
Ni dovolj hoteti, treba je tudi narediti.
(Johann Wolfgang von Goethe)*

Že vse od septembra 2007 smo ve-

deli, da bo enkrat prišel ta dan, dan, ko se bomo poslovili od šole, učiteljev in drugih delavcev šole, sošolcev in prijateljev. Dan, ko bo za nas resnično konec vsega povezanega z osnovno šolo. Ta dan je bil torej, 14. junij 2016.

38 devetošolcev, generacije 2007 – 2016, smo skrbno pripravljali program za valetu, točke, vadili ples s plesno šolo Mambo ipd.

Valeta z naslovom Zvezde Olgice 2007 – 2016 se je začela ob 18.00 uri. Začeli smo s koračnico, nato pa nadaljevali s četvorko, valčkom, svingom ... Kmalu zatem smo začeli s programom. Valetniki smo bili predstavljeni kot akademija Zvezde Olgice, ki podeljuje nagrade-Zvezde Olgice učiteljem in ostalim delavcem šole. Le-ti so bili nominirani za glavne vloge in režijo v različnih filmih. Med programom smo imeli priložnost slišati tudi nekaj pevskih točk in eno glasbeno.

Proti koncu prireditve smo razglasili tudi zmagovalce Zvezde Olgice 2016. Nagrado za glavno žensko vlogo v filmu Julie&Julia je prejela ga. Slavica Marušek, razredničarka 9. a razreda. Za glavno moško vlogo

je bil nagrajen Vojko Jurgec, razrednik 9. b razreda, v filmu Kraljev govor. Nagrado za najboljšo režijo pa je dobila ga. ravnateljica Helena Ocvirk za film Šola za življenje. Vsi nominiranci so bili v svojih vlogah v filmih zelo uspešni, vendar ti trije so na nas pustili največji pečat.

Za konec pa so se podelile knjižne nagrade za zlate odličnjake, zlate bralce, naj kulturnice, naj učenko, naj športnika in naj tehnika šole.

Veseli, vendar s težkim srcem, smo se odpravili v hotel Primus, kjer smo večerjali. Ob tem pa smo se tudi zelo zabavali, plesali in ustvarjali nepozabne spomine. V zgodnjih jutranjih urah smo se vrnili domov, čeprav smo vedeli, da se moramo tega dne ob 10. uri oglasiti tudi v šoli, da bomo dobili spričevala ter se bomo zares poslovili.

Vseh 9 let smo se imeli lepo, se veliko naučili, pridobili razne izkušnje, razvijali nemogoče ideje, se zabavali, veliko klepetali, nagajali in se družili. Vse slabo smo že pozabili, lepo in dobro pa ostaja z nami in bo čakalo na posebne trenutke, ko bo naš spomin zaneslo nazaj v osnovnošolske klopi.

ZBIRANJE PAPIRJA 2015/16

Šolski novinarji

Tudi v tem šolskem letu smo dokazali, da smo čisto prava eko šola, saj smo s pridnim zbiranjem odpadnega papirja prispevali svoj del k ohranitvi okolja. Skupaj smo zbrali kar šest ton več kot lani, in sicer skupno skoraj 21 ton odpadnega papirja. Najbolj prizadevni zbiralci so bili tudi letos naši najmlajši Olgičarji. Letošnji veliki zmagovalci so namreč učenke in učenci 2. b, ki so zbrali kar 4,2 tona starega papirja. Na 2. mesto so se uvrstili v 1. a, zbrali so 2,8 tone, na tretjem mestu pa so učenke in učenci 2. a z 2,5 tone. Učenci vseh treh razredov so se z vlakom Slovenskih železnic za nagrado odpeljali na nagradni izlet v Ormož. Denar, ki smo ga dobili z zbiranjem papirja, smo namenili v šolski sklad.

JUMICAR

Nik Tavčar, 4. b

V četrtek, 16. junija 2016, smo

učenci 4. razreda imeli športni dan. Po predavanju o varnosti v prometu smo se odpravili na poligon, kjer smo vozili avtomobilčke Jumicar. Razdelili smo se v pet skupin. Vsaka skupina je vozila deset minut. Po vožnji smo na igrišču igrali med dvema ognjema in nogomet. Ta dan mi bo še dolgo ostal v spominu.

ZAKLJUČNA PRIREDITEV

Šolski novinarji

V ponedeljek, 20. junija 2016, smo s posebno prireditvijo obeležili kar tri pomembne dogodke, in sicer skorajšnji zaključek pouka, dan državnosti in otvoritev razstave. Ob

12. uri nas je z uvodnim nagovorom pozdravil Matic Kramberger, nato pa sta prireditev na zelo zabaven način povezovala Jan Merc in Bor Žarković Preac, ki sta morala za pouk slovenščine pripraviti govorni nastop o Sloveniji. Vse navzoče sta tako spomnila na nekatera najpomembnejša dejstva o naši domovini, ki bo v petek, 25. junija, praznovala svoj 25. rojstni dan. Njej v čast so vsi trije šolski pevski zbori zapeli pesem »Vse najboljše«. To pa ni bila edina pesem, ki so jo zapeli. Prireditev so namreč popestrili še s številnimi drugimi pesmimi, prav tako pa so nastopili še godalni orkester šole, pianist Anej Podgorelec, osmošolci z zabavno »nakupovalno točko« ter naši najmlajši Olgičarji, ki so se nam predstavili s pesmijo in plesom. Na prireditvi so nas spomnili tudi na desetdnevno osamosvojitveno vojno in na to, da moramo biti ponosni na svojo domovino in narodnost. Ob koncu prireditve se je Matej Šilak v imenu šolske skupnosti zahvalil ravnateljici, ge. Heleni Ocvirk, ki nam je vsem zaželela lepe, dolge in brezskrbne počitnice, ga. Leonida Kralj pa je »otvorila« razstavo, ki smo jo pripravili ob zaključku šolskega leta in bo odprta na ogled vsem obiskovalcem šole do petka, 24. junija.

V drugi polovici tega šolskega leta smo se zelo izkazali na številnih tekmovanjih iz znanj, športnih tekmovanjih in tudi na literarnih, likovnih in drugih natečajih. Tukaj je nekaj naših najvidnejših uvrstitev iz druge polovice šolskega leta.

V SREDIŠČU

Aldina Clarisa Ban, 9. a, je 12. marca 2016 na **državnem Cankarjevem tekmovanju** prejela **zlato priznanje**. Iskrene čestitke Aldini in njeni mentorici - mag. Renati Debeljak!

Lia Kampl, 5. b, in Luka Hodnik, 6. b, sta 16. aprila 2016 na **državnem tekmovanju iz matematike** prejela **zlato priznanje**. Iskrene čestitke Lii in Luku ter njunima mentoricama - ge. Simoni Jakomini in ge. Darji Šprah!

RAZISKOVALNE NALOGE

V tem šolskem letu smo se regijskega srečanja mladih raziskovalcev osnovnih in srednjih šol Spodnjega Po-dravja in Prlekije udeležili s kar 7 raziskovalnimi nalogami. Prejeli smo **štiri zlata priznanja z uvrstitvijo na državno tekmovanje**, eno zlato priznanje in dve srebrni.

Srebrno priznanje so prejele:

Monja Sabotin in Maša Travnikar Preac, 8. a, za nalogo *Le po kom so poimenovane?* (mentorica: mag. Renata Debeljak),

Aldina Clarisa Ban, 9. a, in Ina Gajzer, 9. b, za nalogo *Plesno-instrumentalni-jezikovni festival na Ptuj* (mentorica: mag. Renata Debeljak).

Zlato priznanje:

Tjaša Cepek in Nika Šoštarčič, 9. b, za nalogo *Stališče osnovnošolcev do nacionalnega preverjanja znanja* (mentor: mag. Vojko Jurgec).

Zlato priznanje z uvrstitvijo na državno tekmovanje in bronasto priznanje na državnem tekmovanju:

Sara Rosalia Gutschi, 8. a, za nalogo *Zelena kolesarska pot* (mentorica: mag. Renata Debeljak),

Jaša Bojnec, 9. b, za nalogo *Psihološka priprava pri vrhunskih in mladih športnikih* (mentor: g. Boštjan Kozel),

Sebastijan Kelnerič, 9. a, in Matija Mršek, 9. b, za nalogo *Urejenost kolesarskih stez na Ptuj* (mentorica: ga. Vida Lačen).

Zlato priznanje z uvrstitvijo na državno tekmovanje in srebrno priznanje na državnem tekmovanju:

Daša Stanka Mogu, 9. a, in Nina Fridl, 9. b, za nalogo *Turistični spominki mesta Ptuj* (mentorica: ga. Vida Lačen).

Iskrene čestitke vsem mladim raziskovalcem in njihovim mentorjem!

TEKMOVANJA V ZNANJU

Angleščina – 9. razred (mentorja: Vojko Jurgec in Ksenija Kovačič Žižek)

27. 1. 2016 – regijsko tekmovanje

Srebrno priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje:
Tjaša Cebek, 9. b

Srebrno priznanje: Gabrijela Anžel, Veton Velju, 9. a

22. 3. 2016 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Tjaša Cebek, 9. b

Cankarjevo tekmovanje (mentorica: Renata Debeljak)

22. 1. 2016 – regijsko tekmovanje

Srebrno priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje:
Aldina Clarisa Ban, 9. a

Srebrno priznanje: Monja Sabotin, Sara Rosalia Gutschi, 8. a

12. 3. 2016 – državno tekmovanje

Zlato priznanje: Aldina Clarisa Ban, 9. a

Fizika (mentorica: Darja Šprah)

3. 2. 2016 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na področno tekmovanje: Maša Travnikar Preac, Neja Veit, Bor Žarković Preac, 8. a, Jure Kekec, Anej Podgorelec, Taša Rojko, 8. b, Daša Stanka Mogu, Urška Vrtačnik, 9. a, Ina Gajzer, 9. b

18. 3. 2016 – področno tekmovanje

Srebrno priznanje: Bor Žarković Preac, 8. a, Jure Kekec, 8. b

Geografija (mentorica: Ksenija Kovačič Žižek)

19. 1. 2016 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na območno tekmovanje: Asja Katarina Mogu, 7. b, Aldina Clarisa Ban, 9. a

8. 3. 2016 – območno tekmovanje

Srebrno priznanje: Asja Katarina Mogu, 7. b

Kemija (mentorica: Darja Lipovec)

19. 1. 2016 – šolsko tekmovanje

Bronasto Preglovo priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Matej Šilak, 9. b

Matematika (mentorice: Simona Jakomini za 5. b, Vida Lačen in Darja Šprah)

17. 3. 2016 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Lia Kampl, Iva Prša Đerić, 5. b, Luka Hodnik, Vita Koren, 6. a, Matija Bojnec, Anže Hameršak, 7. b, Jure Kekec, 8. b, Gabrijela Anžel, 9. a, Jaša Bojnec, 9. b

16. 4. 2016 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Iva Prša Đerić, 5. b, Vita Koren, 6. a, Matija Bojnec, Anže Hameršak, 7. b, Jure Kekec, 8. b, Gabrijela Anžel, 9. a, Jaša Bojnec, 9. b

Zlato priznanje: Lia Kampl, 5. b, Luka Hodnik, 6. b

Diamantni kenguru: Jaša Bojnec in Teo Ciglar, 9. b

Prvaki znanja (mentorica: Natalija Nežmah)

10. 2. 2016 – državno tekmovanje

Priznanje: Aldina Clarisa Ban, Daša Stanka Mogu, 9. a, Ina Gajzer, Nika Šoštarčič, 9. b

Prva pomoč (mentorica: Slavica Marušek)

19. 4. 2016 – občinsko

4. mesto: Sara Arnuš, Nika Bratušek, Iris Kristofič, 7. a, Sara Rosalia Gutschi, Maša Travnikar Preac, Monja Sabotin, 8. a

Robotika (mentorica: Vida Lačen)

25. 4. 2016 – področno tekmovanje

Kategorija »Robosled dirkač«:

1. mesto in uvrstitev na državno tekmovanje: Sebastijan Kelnerič, 9. a, Matija Mršek, 9. b

2. mesto in uvrstitev na državno tekmovanje: Alen Benko, Matija Friedl, Luka Hodnik, 6. b

17. 5. 2016 – državno tekmovanje

Kategorija »Robosled poznavalec«:

7. mesto: Sebastijan Kelnerič, 9. a, Matija Mršek, 9. b

Kategorija »Robosled dirkač«:

Bronasto priznanje: Alen Benko, Matija Friedl, Luka Hodnik, 6. b

Vesela šola (mentorica: Alenka Kandrič)

12. 3. 2016 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Matija Friedl, 6. b, Asja Katarina Mogu, 7. b, Sara Rosalia Gutschi, 8. a, Jure Kekec, Anej Podgorelec, 8. b, Aldina Clarisa Ban, Daša Stanka Mogu, 9. a

16. 4. 2016 – državno tekmovanje

Srebrno priznanje: Matija Friedl, 6. b, Asja Katarina Mogu, 7. b, Sara Rosalia Gutschi, 8. a, Jure Kekec, Anej Podgorelec, 8. b, Aldina Clarisa Ban, Daša Stanka Mogu, 9. a

Znam za več

16. 5. 2016 – šolsko tekmovanje

1. razred: Blaž Kustor, Timotej Mlakar (mentorici: Aleksandra Žarković Preac, Alenka Štrafela)

2. razred: Živa Žnidarič, Oskar Hodnik (mentorici: Natalija Nežmah, Brigita Krajnc)

3. razred: Urh Šajtegel, Emma Sartor, Darma Fenos, Leon Pintarič, Mai Karo, Staš Pevec, Zala Raušl, Zoja Filip, Rok Gojčič (mentorici: Barbara Majhenič, Simona Truntič)

Druga tekmovanja v znanju

Na tekmovanju iz **ekokviza** (mentorica: Darja Lipovec) je priznanje za sodelovanje prejelo 27 učencev od 6. do 8. razreda.

Na naravoslovnem tekmovanju **Kresnička** so tekmovali učenci od 2. do 6. razreda. 27 učencev je prejelo bronasto priznanje.

Na tekmovanju iz **angleške bralne značke – EPI Reading Badge** (mentorja: Vojko Jurgec in Ksenija Kovačič Žižek) je tekmovalo kar 208 učenk in učencev od 3. do 9. razreda. 93 učencev je prejelo zlato priznanje, 69 učencev srebrno, 46 učencev pa priznanje za sodelovanje.

Na tekmovanju iz **nemške bralne značke – EPI Lesepreis** (mentorica: Tatjana Pungračič) je sodelovalo 27 učencev od 7. do 9. razreda. 9 učencev je prejelo zlato priznanje, 15 učencev srebrno, 3 učenci pa priznanje za sodelovanje.

ŠPORTNA TEKMOVANJA

Alpsko smučanje (mentor: Boštjan Kozel)

11. 2. 2016 – področno prvenstvo v veleslalomu - nekategorizirani učenci (uvrstitve do 10. mesta)

7. razred: Andrej Majnik, 7. a, 3. mesto

9. razred: Aljaž Kovačič, 9. b, 3. mesto, Vid Žirovnik, 9. b, 5. mesto

11. 2. 2016 – državno prvenstvo v deskanju na snegu - nekategorizirani učenci (uvrstitve do 10. mesta)

9. razred: Matej Šilak, 9. b, 10. mesto

Atletika – zimski pokal (mentor: Boštjan Kozel)

20. 1. 2016 – 1. tekma, 3. 3. 2016 – 2. tekma (uvrstitve do 10. mesta)

6. razred: Jure Gril, 6. a, 10. mesto

7. razred: Franci Križaj, 7. b, 4. mesto, Matic Kramberger, 7. a, 6. mesto, Matija Bojnec, 7. b, 8. mesto

8. razred: Gaja Elena Stanovnik, 8. a, 10. mesto

9. razred: Rene Kloar, 9. b, 10. mesto

Atletika (mentor: Boštjan Kozel)

18. 5. 2016 – medobčinsko prvenstvo (uvrstitve do 10. mesta)

6. razred: Tjaž Sedič, 6. a, 7. mesto (600 m), Anej Horvat, 6. b, 9. mesto (300 m), Jure Gril, 6. a, 10. mesto (met vortexa)

7. razred: Tomaž Kelnerič, 7. b, 1. mesto (skok v višino), Nik Vrbnjak, 7. b, 2. mesto (300 m), Blaž Kovačič, 7. a, 3. mesto (300 m), Franci Križaj, 7. b, 4. mesto (met vortexa), Brina Bohl, 7. b, 5. mesto (600 m), Isa Gajšek, 7. a, 7. mesto (met vortexa), Matic Kramberger, 7. a, 7. mesto (skok v višino), Andrej Majnik, 7. a, 8. mesto (600 m), Sanja Kopše, 7. b, 10. mesto (met vortexa)

8. razred: Gaja Elena Stanovnik, 8. a, 1. mesto (1000 m), Patricija Vindiš, 8. a, 6. mesto (300 m)

9. razred: Miha Magdič, 9. b, 3. mesto (60 m), Nina Fridl, 9. b, 4. mesto (met krogle), Miha Nikl, 9. a, 5. mesto (met vortexa), Matej Šilak, 9. b, 10. mesto (met vortexa)
Moška štafeta (4x100 m): Miha Nikl, 9. a, Jaša Bojnec,

Rene Kloar, Miha Magdič, 9. b, 4. mesto

Ženska štafeta (4x100 m): Nika Fridauer, Gaja Elena Stanovnik, Patricija Vindiš, 8. a, Kaja Rutar, 9. b, 8. mesto
26. 5. 2016 – področno tekmovanje (do 10. mesta)

7. razred: Tomaž Kelnerič, 7. b, 1. mesto (skok v višino), Matic Kramberger, 7. a, 6. mesto (skok v višino), Nik Vrbnjak, 7. b, 8. mesto (300 m)

8. razred: Gaja Elena Stanovnik, 8. a, 2. mesto (1000 m)

9. razred: Renato Kekec, 9. a, 3. mesto (300 m), Miha Nikl, 9. a, 7. mesto (met vortexa), Miha Magdič, 9. b, 9. mesto (60 m), Nina Fridl, 9. b, 9. mesto (met krogle), Aljaž Kovačič, 9. b, 10. mesto (300 m)

Moška štafeta (4x100 m): Miha Nikl, 9. a, Jaša Bojnec, Rene Kloar, Miha Magdič, 9. b, 9. mesto

(Z leve: Renato Kekec, Tomaž Kelnerič, Gaja Elena Stanovnik)

Košarka (mentor: Dušan Lubaj)

19. 2. 2016 – medobčinsko tekmovanje – mlajše učenke: 3. mesto

19. 1. 2016 – državno tekmovanje (četrtfinale) – starejši učenci: 2. mesto

12. 2. 2016 – državno tekmovanje (polfinale) – starejši učenci: 4. mesto

Starejši učenci – skupna uvrstitev: 12. - 18. mesto v državi

Člani ekipe (starejši učenci): Tilen Kopitar, Blaž Kovačič, Vid Kozel, 7. a, Matija Bojnec, Nik Vrbnjak, 7. b, Tilen Rajh, 8. a, Jan Merc, Jaka Pšajd, 8. b, Jaša Bojnec, Teo Ciglar, Vid Derviši, Aljaž Kovačič, Žiga Lubaj, Miha Magdič, Matej Šilak, 9. b

Nogomet (mentor: Boštjan Kozel)

20. 4. 2016 – medobčinsko tekmovanje – mlajši učenci: 2. mesto (v predtekmovalni skupini)

5. 5. 2016 – medobčinsko tekmovanje – mlajši učenci: 3. mesto (v polfinalni skupini)

Člani ekipe (mlajši učenci): Tjaž Sedič, Vid Šegula Šraj, 6. a, Anej Horvat, Etian Dane Pavlica, 6. b, Žiga Arnuš, Blaž Kovačič, Andrej Majnik, Luka Osterc, 7. a, Matija Bojnec, Nino Kekec, Nik Vrbnjak, Gal Žirovnik, 7. b

Rokomet (mentor: Boštjan Kozel)

7. 4. 2016 – medobčinsko tekmovanje – mlajši učenci:
3. mesto

Člani ekipe (mlajši učenci): Miha Godicelj, Jure Gril, Jakob Rijavec, Vid Šegula Šraj, Luka Vrlič, 6. a, Žiga Arnuš, Blaž Kovačič, Andrej Majnik, Luka Osterc, 7. a, Matija Bojnec, Nino Kekec, Franci Križaj, Nik Vrbnjak, 7. b

Judo (mentor: Boštjan Kozel)

30. 1. 2016 – področno tekmovanje

Rene Kloar – 1. mesto

8. 6. 2016 – državno tekmovanje

Rene Kloar – 3. mesto

NATEČAJI

Na natečaju *Evropa v šoli*, ki ga razpisuje Nacionalni odbor natečaja Evropa v šoli na predlog Evropske komisije, je med učenci od 1. do 3. razreda odlično **2. mesto** dosegel **Nace Kolar**, 1. a, pod mentorstvom Lidije Žmavc in Aleksandre Žarković Preac.

Na likovnem natečaju 27. državne razstave *Dobrote slovenskih kmetij* smo med približno 270 likovnimi deli, ki so prispela iz vse Slovenije prejeli kar dve nagradi. **Učenci 1. b** so pod mentorstvom ge. Alenke Štrafela in ge. Janje Medvešek prejeli **1. nagrado** med učenci od 1. do 3. razreda. Prav tako **1. nagrado** med učenci od 7. do 9. razreda pa je prejela **Nika Fridauer**, 8. a, pod mentorstvom ge. Leonide Kralj.

Na literarnem natečaju *Moja domovina - Od zrna do kruha*, ki ga organizira Kulturno-naravoslovno društvo Naša Zemlja, je bilo nagrajenih kar osem učencev naše šole, ki so literarno ustvarjali pod mentorstvom mag. Renate Debeljak: Oskar Hodnik, Nina Kekec, 2. b, Matjaž Alič, Darma Fenos, Emma Sartor, 3. a, Neja Gajzer, Tara Kloar, 3. b, Sara Rosalia Gutschi, 8. a.

Na literarnem natečaju *Z domišljijo na potep*, ki ga pripravlja Smar-Team, sta bili dve naši učenki nagrajeni s knjižno nagrado, in sicer Darma Fenos in Emma Sartor, 3. a (mentorica: mag. Renata Debeljak).

NAJ UČENCI 2015/16

V letošnjem šolskem letu je učiteljski zbor glede na dosežke in udejstvovanja na različnih področjih med devetošolci za „naj učence“ imenoval:

Naj učenka
generacije:

Aldina Clarisa Ban, 9. a

Naj športnik
generacije:

Rene Kloar, 9. b

Posebno priznanje za delo
na področju tehnike:

Sebastijan Kelnerič, 9. a

Posebno priznanje za delo na kulturnem področju:

Nika Šoštarič, 9. b, Gabrijela Anžel, Aldina Clarisa Ban in Daša Stanka Mogu, 9. a

Čestitamo!

INTERVJU Z MINO MARKOVIČ

Monja Sabotin in Maša Travnikar
Preac, 8. a

Tudi v tem šolskem letu nadaljujemo z intervjuvanjem znanih osebnosti, ki so obiskovale Olgico. Tokrat smo se odločili predstaviti Mino Markovič, ki jo poznamo po njenih vrhunskih dosežkih v plezanju.

Kdaj ste začeli s plezanjem in kdo vas je zanj navdušil?

S plezanjem sem se srečala leta 1998, pri desetih letih starost, in to čisto po naključju ob tednu športa in mali promocijski plezalni steni na Ptujju. Z zanimanjem sem poizkusila in takoj mi je bilo zelo všeč. Nihče več ni bil potreben, da bi me navdušil.

Zakaj ste si izbrali ravno plezanje?

Pred plezanjem sem poizkusila veliko različnih športov. Kar sem našla pri plezanju je, da od tebe zahteva nekaj več in to mi je bilo še posebej všeč. Gre za celovito gibanje, kjer so pomembna tako dobra fizična pripravljenost, to sta moč in vzdržljivost, kakor tudi dobra koordinacija, tehnika in psiha. Zelo pomembni sta odločnost in taktika, kako se boš katerega dela smeri lotil, predvidevanje. Pri tem športu gre vedno za različno gibanje. Vsak dan lahko plezaš različne smeri, odkrivaš nove gibe, kombinacije, načine, kako priti od enega oprimka do drugega ... Neskončna je možnost napredka in vedno novih izzivov.

Kdaj ste začeli tekmovati in kateri je za vas vaš največji osebni dosežek do sedaj?

Tekmovati sem začela dokaj hitro. Mislim, da so bile prve tekme že leta 1999 oziroma 2000 na državnem nivoju. Prvi rezultati so bili začetkom primerni, a kar je zame bolj pomembno, je, da so le-ti skozi vsa ta leta šli (in verjamem, da še gredo) navzgor. Veliko mi pomeni kar nekaj rezultatov. Izpostavila bi mojo prvo zmago na mladinskem svetovnem prvenstvu leta 2005, ki je bila nekako, prelomnica v moji karieri. Zelo veliko

mi pomeni tudi zmaga na svetovnih igrah v Caliju leta 2013, saj naj bi te igre imele nekako status olimpijskih iger za ,neolimpijske' športe in potekajo le enkrat vsaka štiri leta. Zmagati na takšni tekmi je res nekaj posebnega. Prav tako vsi trije naslovi zmagovalke svetovnega pokala v težavnosti (2011, 2012 in 2015), med vsemi temi rezultati mi je pri srcu kar nekaj dobrih rezultatov, ne samo zmag, ki mi zaradi dobrega plezanja veliko pomenijo.

Ali morda občutite tremo pred tekmovanjem? Ali vas je bilo kdaj strah padca s plezalne stene?

Padci s stene so občutek, ki se ga navadiš in priučiš. Sprva je zagotovo nekoliko nelagodno. Prav tako je s tremo. Neka pozitivna trema in napetost je zdrava in je vedno prisotna.

Najbolj se naučiš učinkovito spopadati z njo preko izkušenj. Enako kot na primer pri šolskih nastopih, preizkusih znanja itd. Več kot jih imaš, bolje se boš sposoben spopasti z nalogo in jo učinkovito izpeljati.

Imate tudi kakšnega vzornika med plezalci?

Veliko je zelo dobrih plezalcev. Veliko je ljudi, od katerih se lahko še marsikaj naučim, ravno tako se lahko kaj nauči tudi kdo drug od mene. Moji vzorniki so vsi, ki sledijo svojim ciljem, vlagajo vanje in so na svoji poti dosledni, marljivi in pošteni.

Ker zelo veliko tekmujete tudi v tujih državah, naju zanima, ali imate sploh kdaj kaj časa, da si ogledate mesto, v katerem poteka tekmovanje?

Redkokdaj imam čas za kakšne ogledde. Največkrat pridemo na destinacijo dan oz. večer pred tekmo, nato sta naslednja dva dneva posvečena sami tekmi, nato gremo navadno domov. Zagotovo pa ob kakšni vožnji skozi mesto na prizorišče tekmovanja ali ob večernem iskanju destinacije za večerjo lahko opaziš in začutiš utrip meta oz. kraja, kjer se nahajaš. Če si za to odprt, seveda. In ravno ta okus in energija, ki ga neka lokacija ponuja, utrip mesta, kako diha in živi, meni največ pomeni ...

Ali ste se pri plezanju že kdaj poškodovali? Katera je bila vaša najhujša poškodba?

Poškodb sem imela skozi vso kariero res zelo zelo malo. Še tiste, ki so

bile, so bile nekako posledica nesreče, ki je ni moč predvideti (zlomljena kost v prstu in zvit gleženj, oboje med ogrevanjem na tekmovanju). Zaradi treningov sem imela zelo malo poškodb ali le krajše narave. Vendar bi tukaj posebej poudarila, da res veliko vlagam v dobro ogrevanje, raztezanje in izvajanje raznih preventivnih vaj proti poškodbam in tudi veliko sledim trendom in novostim na tem področju.

Koliko časa tedensko vi, kot vrhunska športnica, namenite treningom?

Uf, težko je reči in tako oceniti v urah, dejstvo je, da je moje življenje prirejeno športu in zanj živim. Tako moje športno udejstvovanje vsaj zame ne zajema le ur preživetih v telovadnici ali na treningu ... Tako na hitro, čez palec, pa na teden preživim nekje od 20 do 30 ur na steni, kakšno zraven pa še v naravi ali na kakšni drugi aktivnosti.

Kaj vam pomeni plezanje? Morda tudi sprostitvev, hobi...? Ali si lahko predstavljate življenje brez plezanja?

Plezanje mi res veliko pomeni. Kot sem že prej odgovorila, je moj stil življenja, hobi, šport in zadeva, ki me neizmerno zanima ...

Glede na to, da ste dosegli že niz vrhunskih rezultatov, naju zanima, kakšni so vaši cilji za naprej?

Res je, da sem dosegla že marsikaj, zato o neki vrhunski in zelo dolgi nadaljnji karieri po pravici ne razmišljam. S tem se ukvarjam (še) zato, ker mi je v veselje, me izpopolnjuje in mi še vedno predstavlja izziv nadgraditi samo sebe. Ne premagati druge. Vem, da vedno prihajajo mlade in boljše, to je dejstvo. Dokler vidim osebni izziv in mi je vse skupaj v zadovoljstvo me zunanja merila in rezultati ne obremenjujejo. V prihodnosti si želim definitivno ostati v plezanju, plezati morda nekoliko več v skali in deliti znanje in vse izkušnje naprej z mladimi, tako na lokalni kakor tudi širši ravni. Želim si ostati v plezanju.

Kolikor veva, ste tudi vi obiskovali

OŠ Olge Meglič. Kakšni so vaši spomini z Olgice? Ste že takrat blesteli v športu?

Na osnovno šolo imam dobre spomine. Rada sem hodila v šolo in tudi opravljala šolske obveznosti. Glede šolskih športnih tekmovanj pa sem, kolikor se spomnim, kar veliko nastopala ali preizkusila tudi kakšne druge športe, vendar nikjer nisem blestela. Sem si pa skozi vsa ta leta nabrala ogromno izkušenj in preizkusila različne športe, tako da sem kasneje pri plezanju res vedela, da je to to.

Kateri predmet vam je bil najljubši? Morda katerega predmeta niste marali?

Najljubši so mi bili ‚logični‘ in naravoslovni predmeti: matematika, kemija, tudi biologija. Ker sem bila vedno odlična učenka, s šolo in katerimi koli predmeti nisem imela težav, so mi bili pa zagotovo kakšni bolj pri srcu.

Pripravili sva še abecedni intervju. To je igra, pri kateri poveste pri vsaki črki abecede prvo besedo, na katero se spomnite in se začne na to črko. Vaše odgovore nato z dodatno povedjo utemeljite.

A: Avto. Ker si brez njega ne predstavljam življenja.

B: Bolderji. Oblika plezanja. Zame precej zahtevna, ampak tudi zabavna.

C: Climbing. Angleška beseda za plezanje.

Č: Čas. Vedno ga je premalo in tako hitro teče ...

D: Delo. Vestno in redno. Zelo dober je občutek, ko vse opraviš.

E: Energija. I love it!

F: Facebook. Ga ne razumem.

G: Glava. Pomembna na vsakem koraku.

H: Hobi. Imej neko dodatno strast. Naj bo tvoja motivacija in nagrada za prosti čas, da opraviš vse obveznosti.

I: Iskrivost. In mladost v očeh.

J: Jok. Daj ga na stran in v življenju vidi lepe stvari.

K: Koledar. Vedno z mano in v mislih.

L: Lead. Disciplina v plezanju, ki mi je najbolj pri srcu.

M: Mama. Pomembna, ljubeča, oporna in konstruktivna oseba v mojem življenju. (Prav tako ata.)

N: Nikoli. Nikoli ne reci nikoli.

O: Oče. Glej mama. ☺

P: Plezanje. Ker ga imam preprosto rada.

R: Rest. Angleška beseda za počitek. Pomemben del treninga in vsakdanjega življenja.

S: Sitno. Marsikatera situacija v življenju ali položaj na steni je siten ali neprijeten, vendar s pokončno glavo in odločnostjo ga lahko premagamo.

Š: Šola. Vredna vsake minute. Ne pozabite nanjo!

T: Trening. Ker je pomemben del mojega vsakdana.

U: Utrujenost. Prva beseda, ki paše za po treningu. ☺ (Čeprav si velikokrat kljub fizični utrujenosti po treningu zbujen in poln pozitivne energije.)

V: Vrv. Moja prijateljica v steni.

Z: Začetek. Vsak začetek je napoved neke nove poti in novih možnosti. Sprejmi izziv!

Ž: Življenje. Živi ga, izkusi in izkoristi ga. Vendar smiselno in pametno. (Le eno življenje imaš!)

Najlepše hvala za vaše odgovore. Želiva vam obilo uspehov tudi v prihodnje.

(Foto: Luka Fonda)

AT THE END OF ONE ROAD

Tjaša Cebek, 9. b

When I first started school, I didn't go to Olgica. I started my school path in Grajena at Primary School Grajena. On the first day of school, I remember being very excited and a little bit nervous, because I was worried if my new schoolmates were going to like me or not. That day, I first met Špela. I sat with her through the whole first grade. I also met other schoolmates and a teacher who I really liked. Memories of my first school day are a little faded but I know I had a great time.

slika: Jure Majnik, 5. a

Another thing I remember quite well is when I transferred to Olgica in the third grade. That day wasn't as fun as the first day of school. I had so much on my mind with my parents divorcing already and then I was also worried whether I would fit in here or not. Turns out, I have and that day I met people who have been my best friends until this very day.

My absolute favourite experience was one hundred percent our trip to London. I was a bit sad then because Zayn had left 1D but I didn't let it ruin my whole trip. I loved it there. I feel like London is one of those places where you can truly be yourself and no one judges you; well, except maybe tourists from smaller and more closed places.

I don't really remember much of my school path until around sixth grade. I remember I and my best friend Nika were really curious about who our new class teacher was going to be, so we went to the school a few days before it started and we learnt that our new teacher was going to be Vojko Jurgec, our English teacher. We were really happy since he was our favourite teacher. Eng-

lish has also remained my favourite subject until now. I also really like Chemistry, History and I'm also good at Biology. I hate Maths, though. I always get so nervous before an exam that I just can't help but to make those little stupid mistakes that lower my grade.

Throughout the years, I have really enjoyed the trips we have taken because I feel that on the bus or walking somewhere and talking we bonded even more than in school. As I mentioned, I have met some really good friends in school. I feel like bonds have been made that aren't going to break even at the end of this primary school road. For sure, I and one of my best friends Nika are going to stay friends since we are going to spend the next four years together in high school. I'm also positive that Rebeka and Ina are going to stay in my life - hopefully forever. We really know each other and it would be a shame to throw that away.

MY FAVOURITE PLACE IN THE WORLD

Neja Veit, 8. a

My favourite place in the world is my house, which is not too big and not too small - it's just perfect. In the summer, it's cold and in the winter, it's warm and cosy. I live in our house with my mum, dad and my sister. I really like the feeling of safety our house gives us. It connects us as a family and makes us smile. I really like the holidays because I and my mum decorate the house and organize family dinners so we can see some relatives that we usually don't.

I like everything about our house. In our house, you can do things that you can do in any other house such as watch TV, cook, eat, sleep, study, have a shower, play computer games, read books etc. I enjoy my house much more when I have friends over, because all my neighbours are at least eight years older than me. When my friends are over, we watch TV and talk most of the time. Visitors make our house even a better place. I really like

slika: Adriana Pungaršek, 3. a

our house because three people that I really love live with me in the same house, under the same roof, and I am aware that I'm really happy to have a family like that. Our house is nice, safe, clean and quiet. It is much more than just a building - it is my home. I'm aware that there are homeless children, children without a family, children that are completely alone and I'm very lucky that I'm not one of them. I'm glad that I have a lovely home, a loving family and a happy life.

MY TRIP TO LONDON

Aldina Clarisa Ban, 9. a

Last year, in March 2015, I, my classmates and both English teachers went to London. We stayed there for four days. The head teacher of our school went with us, too.

Our trip started on March 26th, early in the morning. First, all of us got on a bus which took us to the airport in Ljubljana. After waiting at the airport, we finally got on the plane and flew to London. First, the bus took us to the hotel where we checked in and soon after that we went to the very well-known street called Oxford Street which was crowded by people. I really liked it because it was so different from Slovenia. It was one of my favourite places of the entire trip. In the evening, we went

slika: Mai Karo, 3. a

to the theatre to see the performance which I liked very much, because I'm a musician and it was all about the rhythm. In the following days, we saw a lot of famous places in London. We mostly travelled by underground which was a lot of fun. The places that I liked the most are Madame Tussauds, London Eye, Buckingham Palace, Science Museum and Natural History Museum. In London there wasn't really a place that I didn't like. I actually liked everything because it was so interesting and different from the things I know.

I liked London a lot and I would love to go back there and enjoy it a little more. It is my favourite city among all the cities I have visited so far.

IMPORTANT THINGS TO ME

Tjaž Sedič, 6. a

My favourite place is Barcelona. It's a big city in Spain. Lionel Messi lives there. The Sea Aquarium is very interesting.

My favourite possession is my new ball. It's white with blue stars. It was a birthday present from my dad.

Sharks are my favourite animals. They're grey. They've got hydrodynamic bodies and sharp teeth.

My favourite film star is Lightning McQueen. It's got a red body with a yellow lightning and black tyres.

My best friend is Miha Godicelj. He's short. He's got short brown hair and brown eyes. He's funny and really friendly.

IMPORTANT THINGS TO ME

Evelina Palushaj, 6. b

My favourite possession is my new bag. It's pink, white and blue. It's got two pockets and two zips. It was a birthday present from my mom.

My favourite place is London. It's a big city in England. London is the capital city of England.

Swans are my favourite animals. They are white. They have got long necks.

My favourite film is *Home Alone 4*. Kevin is very kind and honest.

My best friend is Alin Zadavec. She is quite tall. She's got brown eyes and short hair. I like Alin because she's funny and she is really kind and friendly.

MY FRIEND

Špela Hrnčič, 8. b

My best friend is Tina. Tina has long blond hair and sky blue eyes. She likes to smile and she is fun to hang out with. Her personality is very random at times. She is either happy or sad. Her mood swings are huge, but either way I love her. She likes to joke around and do stupid things with me. She likes the colour pink and anything she can put in her mouth. She also likes wolves and other animals. She likes to do funny things and smile. She likes watching movies and playing games. She is very good at games! School is not her favourite thing, but she is not bad at it. She can sing and dance. We are good friends, because we are a lot alike and we can laugh at each other's jokes and be stupid together. We hang out after school a lot and talk about our future and watch movies together or take a walk. I love her.

Tudi tokrat nismo pozabili na vaše male sive celice. Naši najmlajši se bodo preizkusili v reševanju »sladke križanke«, nekoliko starejši pa se lahko preizkusijo v poznavanju slovenskih mest. Verjamemo, da ne bo pretežko. Želimo vam sladke počitnice!

OTROŠKA KRIŽANKA

Reši križanko. V obrobjenem okvirčku boš dobil še eno sladico, ki jo nato nariši v okvirček.

Pripravile: Lina Horvat, Stina Lah, Hana Holc, 5. a, Sara Desku, 5. b

Avtorice risbic: Ina Skaza in Alja Rozman, 8. b

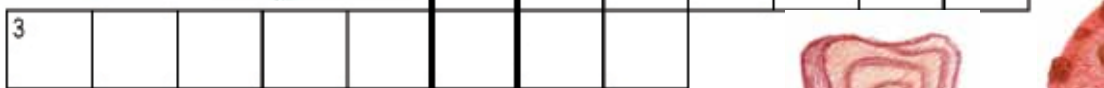
1

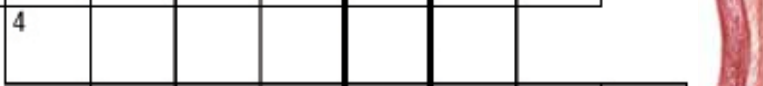
2

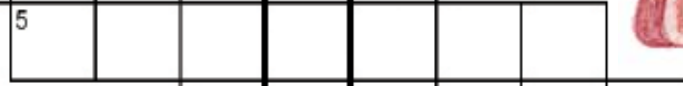
3

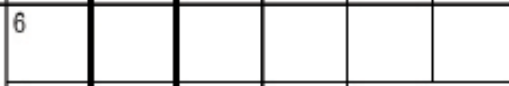
3

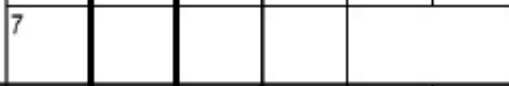
4

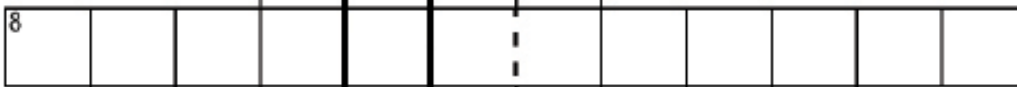
5

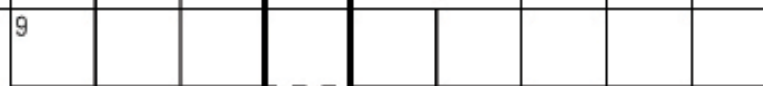
6

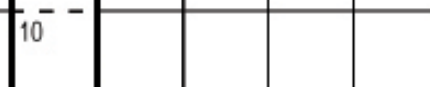
7

8

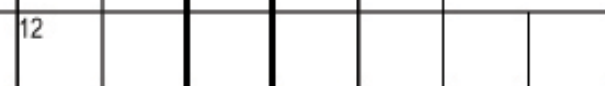
9

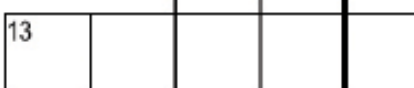
10

11

12

13

4

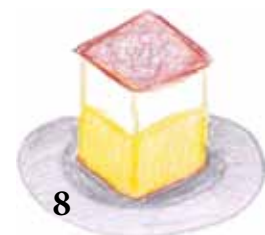
6

5

7

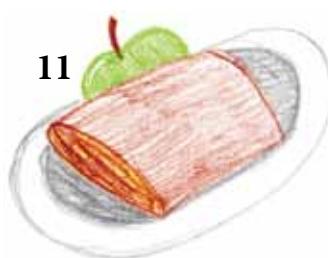
8

9

10

11

12

13

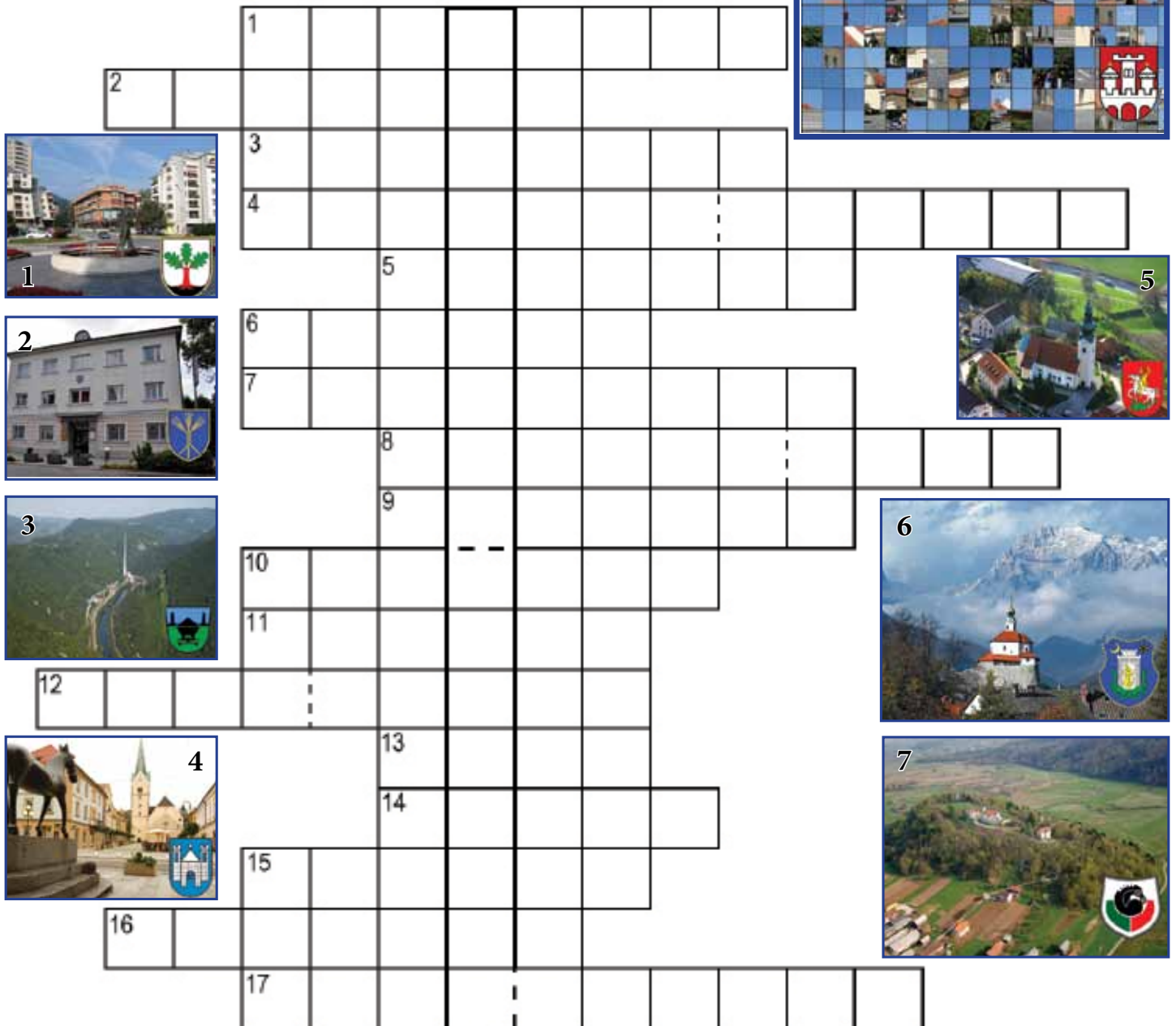
REŠITEV

SLIKOVNA KRIŽANKA

Eno slovensko mesto smo s pomočjo računalnika malo popačili. Ga prepoznaš? Če ne, reši križanko in kmalu izveš, katero mesto iščemo.

Pripravile: Hana Holc, Stina Lah, Nikita Leber, 5. a, Sara Desku, 5. b

REŠITEV

DRAGI DEVETOŠOLCI!

Devet let je minilo odkar ste postali čisto pravi Olgičarji. Zagotovo ste v teh devetih letih doživeli veliko lepih trenutkov, stkali veliko prijateljstev in si nabrali veliko lepih spominov. Nekaj teh smo posebej za vas izbrali in vam jih ponujamo na spodnjih fotografijah.

Sedaj vas čakajo nove življenjske poti, za katere vam v svojem imenu, imenu učencev, učiteljev in drugih delavcev šole, želim, da bile posute z najlepšimi dogodki in najčudovitejšimi spomini. Srečno, devetošolci!

Sara Rosalia Gutschi, podpredsednica šolske skupnosti

Leta 2007 ste tako pridno sedeli,

kō prvi dan na Olgici ste veselo začeli.

Kuhanja hitro ste se lotili,

o varnosti v prometu ste se učili.

Skupaj v en glas ste vsi radi zapeli

in na plesišču se zavrteli.

Že v tretjem razredu ste kaj pogasili

in celo vesolje ste osvojili.

Skrbeli ste redno za zdravo telo

in priznanja tako kar 'deževala' vam so.

Angleški kraljici ste čestitko poslali

in na angleški čajanki ste zaigrali.

Radi imeli ste visokogorje,

še raje odpravili ste se na morje.

Devet let bili ste zares dobri sošolci ... Srečno, devetošolci!

MOJA POMLAD

Alja Sedič, 2. b

Je en kraj,
kjer pomlad je zdaj.
Rožice lepo cveto
na mehki rosni travi.
Fant med rožami leži,
oblake šteje 1,2,3.

Je en kraj,
kjer pomlad je zdaj.
Oblaki so se že stemnili,
sonce so zakrili.
Fant pa zdaj domov hiti
kaplje šteje 1,2,3.

Fant doma skozi okno gleda,
mavrico zagleda.
Ko pa ptiček prileti,
mavrica že zbledi.

slika Blaž Kustor, 1. a

POMLAD

Stina Lah, 5. a

Ptički se iz toplih krajev vrnejo
in glasno zapoje svojo lepo pesmico.
Rožice iz zemlje pokukajo
in svoje popke počasi odpirajo.
Spomladi se spet drevje razcveti
in lepo ozeleni.
Otroci spet srečni so,
da na trato odhitijo,
da mamici šopek naredijo
in jo z njim razveselijo.

slika Nel Cartl, 3. b

slika Učenci 2. b

PESEM O POMLADI

Tjaša Šarac, 5. a

Pomlad je čas,
ki v dobro voljo spravi nas.
Skupaj s svetovi in pisanimi plodovi,
ustvarjamo čudovit raj.

Ko ptički žvrgole,
novi listi se rodijo in pomlad prebu-
dijo.

Ko medved iz zimskega spanca se
zbudi,
vsi bežimo en, dva, tri!

slika Jana Dokl, 4. a

ZAŠČITA PRED SONCEM

Emma Sartor, 3. a

Miha je zelo uspešen fant v šoli.
Doma očka in mamico zelo uboga.
Med počitnicami so odšli na morje.
Mama je Mihu naročila, naj pripra-
vi vse potrebno za morje. Čeprav je
bil Miha priden, ni poznal nevarno-
sti sonca, zato si ni pripravil kreme

za sončenje, tanke majice z dolgimi
rokavi in sončnih očal. Ko so pri-
šli na morje, je Miha takoj skočil v
vodo. Mama mu je naročila, naj pri-
de iz vode in gre v senco. Miha je
prišel iz vode, vendar si je ležalnik
dal na sonce. Koža se mu je začela
spreminjati. Postala je rdeča. Ker je
Mihi sonce lepo, je gledal proti nje-
mu. Mimo je pridiral palček, ki je
na glavi imel oranžno kapico in na
njem cofek v obliki sončka. Zakri-
čal je: »Nehaj gledati v sonce! Oči se
ti lahko poškodujejo in ne boš več
videl!« In Mihi so se v trenutku na
nosu pojavila sončna očala. Hitro je
palček pričaral kremo za sončenje in
tanka dolga oblačila. Palček je Mihi
povedal nevarnosti sonca in takoj
zbežal.

Miha se je zelo začudil in zamislil.
Tako se je Miha naučil veliko o za-
ščiti proti soncu in seveda to tudi
vedno upošteval.

slika Matjaž Habjanič, 1. a

SONCE

Matjaž Alič, 3. a

V našem osončju
prevladuje zvezda Sonce.
To najtoplejša zvezda je.
Sonce Zemljo osvetljuje,
vir življenja daje ji.
Sonce res pomembno je,
zate, zame in za vse ljudi.

slika Zala Raušl, 3. a

SONCE

Mark Tavčar, 3. b

Če te sonce dobi,
v nevarnosti si,
saj te koža skeli.

Če v hribe gremo,
močno se zaščitimo,
saj sonce močno
v gorah je.

Očala, pokrivala in
sončna krema
zaščita pred soncem je,
zdaj varno v počitnice.

slika Emma Sartor, 3. a

slika Urška Pliberšek, 1. a

JANA IN GNILI ZOBJE

Darma Fenos, 3. a

Nekoč pred davnimi časi je živela zelo revna družina, ki ni vedela, da si je treba umivati zobe. Nekega dne so se odselili v mesto.

Očka in mamica sta dobila novo službo, Jana pa se je vpisala v novo šolo. V šoli so učenci ugotovili, da ima Jana gnile zobe. Začeli so jo klicati gnilika. Samo sošolka Sara jo je imela rada in jo spoštovala. Sara ji je predlagala, naj prosi mamo in očeta, da jo peljeta k zobozdravniku. Jana je doma prosila mamo, da jo pelje k zobozdravniku. Povedala ji je tudi, da jo sošolci v šoli zmerjajo in da ji pravijo gnilika. Naslednji teden je zobozdravnik Jani razložil vse o negi zob. Od takrat naprej si Jana vsak dan pridno umiva zobe. Ko je Jana imela popravljene in lepe zobe, so sošolci ugotovili, da niso imeli prav, da so ji govorili gnilika. Postali so prijatelji in Jana je bila srečna, da je dobila nove prijatelje.

MLEČNI ZOBKI

Zoja Filip in Laura Bricelj Čelan, 3. a

Mlečni zobki se mi smejiijo
in v dlaneh sedijo.
skupaj tičijo in se bleščijo.

Ko mlečni zobki mi izpadejo,
veliki stalni zrastejo.
moji zobki se venomer
bleščijo in nikoli potemniijo.

NE ŽELIM SI UMITI ZOB

Aleja Horvat, 3. a

Nekoč pred davnimi časi je živela princesa, ki si ni hotela umivati zob. Nekega dne pa so jo tako močno začeli boleti zobje, da niti jesti ni mogla več. Drugi dan je k njej prišel čudežni medvedek. Tisti medvedek je imel čudežno moč. A za to čudežno moč nihče ni vedel. Princeski je razložil, zakaj si moramo umivati zobe. A princeska si še vedno ni hotela umivati zob. Medvedek ji je rekel: »Umivaj si zobe, da te ne bodo boleli.« Če si ne boš umivala zob, boš imela zobno gnilobo na mlečnih in stalnih zobeh. Princeska je med-

vedku rekla, da je izgubila zobno ščetko, ampak se je zlagala. Ker pa je imel medvedek čudežno moč, je vedel, da se je princeska zlagala. Medvedek je princesko vprašal: »Zakaj lažeš princeska?« Zanimalo jo je, kako to ve. Vprašala ga je, kako to ve. Odgovoril ji je, da ima čudežno moč in vidi, ali se laže ali ne. Princesko je še bolj bolel zob. Tekla je po svojo zobno ščetko in pasto. Medvedek je rekel, naj si umije zobe. Od takrat si je vedno umivala zobe. Živel je srečno brez bolečin.

MOJA DRUŽINA

Nace Kolar, 1. a

Mojemu atiju je ime Peter. On je lovec. Zelo rad se ukvarja s športom. Moji mami je ime Tonja. Rada hodi na hojo. Na šoli, ki se imenuje gimnazija, uči nemščino. Imam bratca, ki mu je ime Luka. Hodi v zavod Dornava. Ima poškodovane možgane. Rad ima računalnik. Meni je ima Nace. Tudi jaz se rad ukvarjam s športom. Rad se igram na ulici.

slika Luna Žgalin, 1. a

ŠEST PRIJATELJEV

Vid Šalamija, 3. a

Nekoč, pred mnogimi leti, je živela revna družina brez babic, dedkov, očetov, mam, stricov in tet.

Tem ubogim otrokom je bilo ime Ema, Darma, Zala, Roki Poki, Matjaž in Vid. Nekega dne so šli Ema, Darma, Zala in Roki Poki na sprehod in nabirat hrano. Roki Poki je bil še mlad in radoveden ter je stekel za metuljem. Za grmovjem je čakala zlobna čarovnica Matilda. Ker je bila tako zelo mozoljasta, so ji pravili Mozoljasta Matilda. Nato je Roki Poki prišel mimo grmovja, kjer se je skrivala Matilda. Matilda se je pognala za Rokijem kot lev za gazelo. Ulovila ga je, a ni dolgo ostala skrita. Roki je kričal kot nor, brcal je kot osel, grizel kot bober in se zvijal kot gosonica, a čarovnica ga ni izpustila. To kričanje sta slišala tudi Vid in Matjaž, ki sta takoj stekla k ostalim in vprašala, kaj se je zgodilo. Vsi so govorili eden čez drugega, a je Matjaž uspel razbrati, kaj govorijo prijatelji. Vid in Matjaž sta takoj stekla za čarovnico. Pretekla sta najmanj 5 km. Bila sta žejna in lačna, ozirala sta se okoli svoje osi in pred seboj zagledala hišo iz bonbonov namesto iz opek, imela je piškote namesto oken in iz dimnika je tekla vroča čokolada ... Na kratko, hiša je bila iz sladkarij. Nato sta vstopila v hišo in na mizi videla Rokija Pokija v kletki. Na žalost je bila kletka zaklenjena s ključavnico. Vid in Matjaž sta prečesala vso hišo, nato sta obupala. Matjaž se je spotaknil ob preprogo in pod preprogo je bil ključ. Vid je vzel ključ in odklenil kletko. Matilda se je vrnila in preganjala fante po hiši, ustavila se je pred pečjo. V hišo je priletel metulj, Mozoljasta Matilda se je bala metuljev, zato se je ustrašila in padla v peč. Iz gozda so se prikazali ostali prijatelji. Roki Poki, Matjaž in Vid pa so ravno odhajali iz hiše. Vsi so se objeli. Zala je za hišo videla nekaj svetlikajočega. Šli so pogledati, kaj je to. »To je zaklad!!!! Juhu!!!!!!!!!!!!!!« so vsi v en glas rekli. »Zdaj nismo več revni, ampak bogati.« In srečno so živeli do konca svojih dni.

NORICE

Zarja Malovič, 6. a

Ko sem bila majhna, sem prebolela norice. Noricam se drugače reče tudi vodene koze.

Norice so zelo nalezljiva bolezen. Ko norice enkrat prebolimo, ostane v telesu navzoč virus. Ko smo odrasli, lahko virus izbruhne v obliki pasavca, ki je tudi huda bolezen. Norice lahko širijo ljudje. Jaz upam, da nisem nikogar okužila. Norice se prenašajo tudi z okuženimi dežnimi kapljami in zrakom. Prenasajo se tudi z okuženimi rokami, lahko pa se pojavijo tudi zaradi slabega imunskega sistema. Znaki za norice se pokažejo s povišano telesno temperaturo. Pogosto smo tudi utrujeni ali pa imamo glavobol. Po drugem dnevu boleznijo pa se pojavijo izpuščaji ali mehurji. Tako je bilo tudi pri meni. Norice ponavadi trajajo od 11 do 21 dni. Najpogosteje pa trajajo od 14 do 17 dni. Ko zboliš za noricami, si kužen dva dni pred izbruhom mehurjev. Med boleznijo moraš biti doma. Dobro je, da nisi v stiku z drugimi ljudmi, saj je bolezen zelo nalezljiva. Specifičnega zdravljenja ni, lahko pa jemlješ antibiotike. Proti noricam se lahko gremo tudi cepit, ampak preden zbolimo. Jaz sem ostala doma in se nisem posebej zdravila. Med boleznijo sem veliko počivala. Norice sem imela približno 14 dni oziroma 2 tedna. Pri noricah redko kdaj kdo umre. To je res redko. Možni zaplet še je, da bolezen izbruhne v hujši obliki, kadar si že večji. Meni na srečo ni. Tako sem jaz prebolela bolezen brez kakršnih koli zapletov.

slika Martin Šimenko, 3. b

MOJA DOGODIVŠČINA V ATLANTISU

Zoja Čebulj, 1. a

Z mamico, očkom in sestrično Tajdo smo se odpravili v Ljubljano v vodno mesto Atlantis. Peljali smo se z avtom. Ker smo bili lačni, smo se ustavili v gostilni Grof. Kosilo je bilo odlično. Potem smo nadaljevali pot. Začelo je deževati. Videli smo prometno nesrečo. Končno smo prispeili v Ljubljano, v Atlantis. S sestrično Tajdo sva odplavali v jamo. V jami je bilo ledeno. Potem je ati šel po karte za toplo vodo. Čofotanje v topli vodi je bilo zelo zabavno. Ko sem pogledala skozi okno, je zunaj snežilo. Neverjetno.

BELA

Urška Pliberšek, 1. a

Bila je lepa sobota. Bila sem zelo pri-dna. Ati mi je dal nagrado. Šla sva v kino. Gledala sva Belo. Mastila sem se s kokicami. Sladkala sem se s sladoledom. Bilo je super.

OPICA TINA

Nina Hodnik, 1. b

Nekoč je živela opica. Ime ji je bilo Tina. Plezala je po drevesih in pobirala banane. S prijatelji so imeli veliko zabav. Na zabavi so imeli bananino torto in piškote. Igrali so se slepe miši. Po končani zabavi so šli spat.

ZAJČEK

Gaja Urek, 1. a

Zajček, mali zajček, rada s tabo se igram, vedno mi polepšaš dan. Res si pravi moj prijatelj, tudi, ko sem žalostna, skupaj se ,pocartava'. Zajček mali nagajivi zjutraj se podi po njivi, čaka name, da me objame.

TRI LISIČKE NA POTEPU

Pascal Zamuda, 5. a

Začelo se je za devetimi smrekami. Mama lisica je odšla iskat hrano. Male lisičke so jo odšle iskat in so se izgubile. Mama lisička je odšla za njimi in jih prav tako ni našla. Lisičke so poiskale prenočišče. Drugo jutro so se lisičke odpravile na potep, kjer so zagledale čudežno ogledalo. Prva se je sklonila, da bi ga pobrala in se je podala v čudežno ogledalo. Prav tako sta to storili tudi drugi dve lisički. V ogledalu je bil čudežni svet, kjer so zagledale zapuščen, star grad. V njem je živel zloben lisjak. Lisičke je prosil, naj mu prinesejo čudežno jajce in v zameno jih bo poslal nazaj k mami. Po več dneh iskanja so lisičke našle jajce. Odnesle so ga zlobnemu lisjaku. Lisjak je bil presenečen, ko je videl čarobno jajce. V hipu se je grad spremenil v dvorec. Od veselja je izpolnil obljubo in lisičke poslal nazaj k mami.

slika Tomaž Kelnerič, 7. b

MIŠKA

Tiana Mlakar, 1. b

Sem majhna živalca, velika komaj, da ti sežem do pete. Sem lačna, zebe me, zato se bom skrila v toplo klet. Ojoj, ojoj, kaj pa zdaj! Ali res bom

morala celo zimo glodati ta lesena vrata? Kje si ljubo soncece? Čisto tiho bom, nič ne bom jokala, pridi, sijaj zlato soncece. Pokukali so sončni žarki, odprla so se vrata. O, kako sem vesela, da bi ves svet objela in če bi imela krila, bi naredila veliko, veliko salto.

VAŽIČ KONJ

Nina Kekec, 2. b

Jaz sem konj, ti pa ne.
Imam kopita, ti pa ne.
Lahko galopiram, ti pa ne.
Vprežejo me v kočijo, tebe pa ne.
Vsi me radi jahajo, tebe pa nobeden.
Jaz jem seno, ti pa ne.
Imam čudovito grivo, ti pa ne.
Tebe vsak takoj pozabi, mene pa nobeden.

OLGICA

Teo Vidovič, 2. b

Jaz hodim na Olgico, ti pa ne.
Učim se na Olgici, ti pa ne.
Veselim se Olgice, ti pa ne.
Imamo najboljšo učiteljico, vi pa ne.
Zato pa se jaz šole veselim, ti pa ne.

slika Jana Sever, 8. a

ŽIVLJENJE INDIJCEV

Janja Topolnjak, 7. a

Indija je država, ki leži v Aziji, v njej pa živi narod imenovan Indijci. Indijci bivajo preprosto, v pre-

prostih hišah, nekateri bivajo v šotorih. Čeprav jih je tam veliko tudi takšnih, ki nimajo svojega lastnega bivališča, so torej brezdomci. Indijci so znani tudi po svoji posebni hrani, katere čar so začimbe. Indijce pa pri hrani ovirajo različne vere. Ena izmed ver je, da ne smejo uživati govejega mesa. Vsi pa lahko jedo ribe, riž, sadje, zelenjavo, žito, ... Hrana se razlikuje tudi po tem, na katerem koncu Indije živijo. Tisti, ki živijo na severu Indije, slavijo po kruhu, ki ga pripravijo brez kvasa, medtem pa na jugu Indije pripravijo edinstven riž z veliko začimbami. Oblačila, ki jih nosijo Indijci, so preprosta. Indijce nosijo poseben kos oblačila, ki se imenuje sari. To oblačilo sestavlja enostaven kos blaga - pas, ki si ga ženska zvije okrog svojega telesa. Da si to oblačilo oblečejo, pa potrebujejo kar nekaj časa, saj je zelo dolgo, zato si ga morajo kar nekajkrat zviti okrog telesa. To oblačilo bi naj nosile samo ženske, danes pa ga lahko nosijo tudi moški, ki imajo naziv tradicionalni starejši tkalec. To oblačilo je za Indijce tradicionalno. Obutev imajo preprosto: sandali, čevlji, itd. Indijci imajo tudi svoje običaje. Eden najpomembnejših običajev pri njih so zagotovo velike poroke. Pravijo, da manjši obredi porok pri njih ne obstajajo. Zraven porok imajo Indijci še razno razne obrede, npr. krst, pogreb ... Prav tako imajo kar nekaj praznikov. Praznujejo novo leto, dan republike, veliki petek, hali, ... Izobražujejo se le nekateri, ne vsi, in sicer v manjših šolah, tudi študirajo, kasneje hodijo v službo. Veliko Indijcev se odloči za poklic kuharja, frizerja. Športi, ki se jih Indijci lotijo z veseljem, so zagotovo lokostrelstvo, nogomet in razne dirke. V prostem času Indijci radi poslušajo glasbo, plešejo, izdelujejo nakit ... Indijci so znani tudi po indijskem plesu, ki se imenuje bharta natiyan. Ta ples pa danes ni prepoznaven samo v Indiji, ampak tudi drugod po svetu.

OD ZRNA DO KRUHA

Neja Gajzer, 3. b

Nekega dne se je mamica Mojca odločila, da bo spekla dišeče kruhke. Poklicala je svojo hčerko Mašo. Maša je rekla: »Že prihajam! Kaj delaš dišeče kruhke? Mmmmm!!! Ti lahko pomagam?« Mama je rekla: »Seveda!« Začeli sta peči kruhke. Kupili sta kvas, iz omare vzeli skledo. Vse sestavine sta dali v skledo in na koncu v pečico. Nestrpno sta čakali, da se kruhki spečejo. Ko sta pečico odprli, je tako dišalo, da nista mogli verjeti. Maša je od veselja zapela: »Dišeči kruhki, moji kruhki, rada vas imam!« To so slišali sosedomi otroci in prišli pogledat, zakaj je Maša tako srečna. Maša jih je povabila na sveže pečene kruhke in ob tem so se veselo igrali otroške igre.

MALI KRUHEK

Tara Kloar, 3. b

Nekoč je živel kruhek. Ko je bil pečen, so ga položili v vrečko. Tam je čakal in čakal. Ko je drugi dan pogledal iz vrečke, je zagledal veliko postavo. Čez čas je dojel, da je to pek, ki peče kruh. Vendar je vedel, da to ni njegov pek oziroma da to ni pek, ki je spekel njega. Zato se je odločil, da bo poiskal svojega peka. In je šel na pot. Moral se je skrivati, saj bi ga lahko kdo pojedel. Vse, ki jih je vprašal, je dobro izbral. Ko se je stemnilo in ni bilo več nikogar na ulici, ga je postalo strah. Nato je prišla mimo precej lepa muca. Vprašal jo je, ali morda ona ve, kje je njihov stari pek, ki je celi vasi dolga leta pekel dober kruh. Mačka seveda ni bila pripravljena kruhku odgovoriti, saj se ji je mudilo.

Na koncu pa se ji je le zasmilil, saj je imel solze v očeh. Povedala mu je, da se je upokojil in da je doma v svoji stari hiški. Kruhek se je nasmejan zahvalil in odhitel do pekove hiške, potrkal na vrata in ko je pek odprl

vrata, ni mogel verjeti svojim očem. Kruhek mu je povedal, da ga je iskal, saj bi rad živel pri njem. Pek ga je sprejel in srečno sta živela do konca svojih dni.

OD ZRNA DO KRUHA

Sara Rosalia Gutsch, 8. a

Zrno je eno samo, ki v mlin je pripeljano. Tam iz njega moko naredimo in se nad veliko vrstami le-te razveselimo. Iz moke lahko kruh naredimo in ga iz različnih količin različne velikosti dobimo. Kruh si lahko sami naredimo, ali pa ga v trgovini kupimo. Naredimo ga iz moke, vode, soli in še nekaj več, moramo pa paziti, da ni vsega preveč. Iz zrna tako je veliko nastalo, na različna mesta bilo zgodaj zjutraj pripeljano.

Po sveže pečenem kruhu je po slovenskih domovih zadišalo in številne družine k mizi privabilo.

KAKO NASTANE KRUH?

Oskar Hodnik, 2. b

Kruh nastane tako, da najprej posejemo pšenico. Ko pšenica čez nekaj mesecev zraste, jo odpeljejo v mlin ali pa jo shranijo. Ko jo v mlinu zmeljejo, nastane moka. Za kruh potrebujemo zraven moke še kvas, vodo in potem zamesimo testo. Nato si mora testo odpočiti, da lahko zraste. In na koncu ga damo v peč. Tako nastane beli kruh.

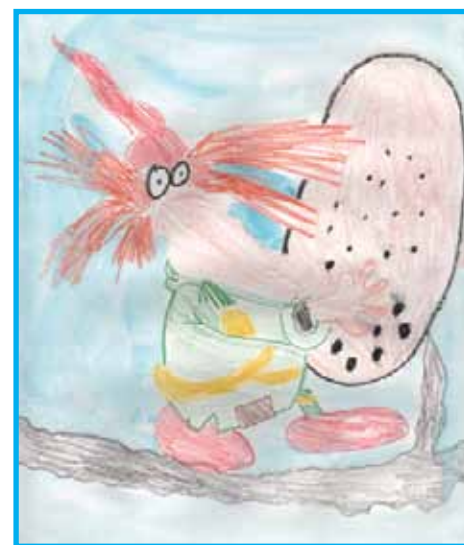
SONČNI ŠKRAT

Tristan Merc, 4. b

Na lep sončen dan sem šel v šolo tako kot po navadi. Ampak to ni bilo isto, saj sem videl, kako sonce iz sebe spušča nekakšno piko.

Ko je ta pika padla na zemljo, se ni zgodilo nič, le videl sem jo, kako je padla v gozd. Šel sem pogledat, kaj bi to bilo in bil je lonec. Ampak tako svetel lonec, da nisem videl, kaj je v njem. Mislim, da če ga polijem, bom kaj videl. In res sem nekaj videl in slišal. Notri je bila zlata trava. Ampak ven je skočil škrat, ki je začel kričati name. Ko se je pomiril, sem videl, da ta škrat ni zelen kot vsi drugi. Bil je belo rumen in podoben soncu, saj se je svetil kot sonce. Nekaj časa sem ga opazoval, potem pa sva šla globoko v gozd. Pokazal mi je gobe in skupaj sva se najedla. Pokazal mi je tudi malo vas škratov. Videl sem napis sončni škrti. Tam sva se poslovila. V šoli sem opisal to zgodbo in sem rekel, da je resnična, a mi ni nihče verjel. Jaz pa vem, da je resnična.

slika Maj Mahorič, 3. b

TORBA ME JE NESLA V NAROBE ŠOLO

Hana Holc, 5. a

Zdravo, sem Hana. Napisala sem pravljičo o svoji čarobni torbi. Začelo se je tako:

Mama me je klicala na večerjo. Pripravila je mojo najljubšo hrano, korenček, ki ga imam zelo rada, ker mi da energijo. Ta dan nisem bila dobre volje, saj sem ves čas razmišljala o svoji torbi, ki vsak dan v šolo nosi moje težke zvezke in učbenike,

v zameno pa ne dobi nič. Pojedla sem svojo večerjo in se spomnila ... Prešinila me je malce trapasta ideja. Korenček ji bom dala, da bo imela dovolj energije. In tako sem tudi storila. To noč sem torbi dovolila, da spi z menoj v postelji. Zjutraj so me prebudili sončni žarki. Obrnila sem se, da bi pobožala svojo torbo, ampak ni je več bilo. Mislila sem, da je padla na tla. Ampak tudi tam je nisem našla. Naenkrat pa je stala pred menoj s skodelico čaja in kosom kruha. Prestrašila sem se in začela vpiti. Od nekod me je zadel kos kruha. Umirila sem se in ugotovila, da je torba oživila. Verjetno zaradi korenčka. Nato me je torba vrgla na tla, me oblekla in me odpeljala v šolo. Pot ni bila prava. Prišli sva v gozd. Premaknila je dve drevesi in naenkrat je bila pred mano čudna šola, tako se je tudi imenovala. Streho so oblikovali ptiči, okna so bila umazana od ptičjih kakcev. Vrata so bila velika knjiga, moral si jih odpreti, da si vstopil v šolo. Bilo me je strah, a sem bila preveč radovedna, zato sem vstopila. Zagledala sem dolg hodnik in pisalo je, da je dolg 1 kilometer. Težko sem ga prehodila, a sem ga. Na koncu hodnika sem še zadnji hip zagledala škrata, ki bi ga skoraj pohodila, če ne bi začela kričati. Kregal me je, da sem pozna, in da se bo pouk skoraj začel. Ko sem vstopila v razred, nisem mogla verjeti svojim očem. Tukaj so sedeli: Snežna kraljica, bambi, Sneguljčica s sedmimi palčki, volk in rdeča kapica, trije prašički in Shrek s Fiono. Sedaj so postali moji sošolci. Sedla sem poleg Snežne kraljice in jo radovedno opazovala pri čaranju. Naenkrat pa je nekaj počilo. Učitelj škrat je udaril po mizi in vsi smo se umirili. Učili smo se o naravi. Ko smo odprli knjige, so iz njih prileteli metulji, ko sem povohala rože, smo po tem vonju dišali in še in še ... Pri gospodinjstvu smo si zaželeli vsak svojo jed in naenkrat je bila na mizi. Joj, kako je bilo slastno! Pouk je tako hitro minil, da sem bila kar žalostna. Tam bi bila lahko še 10 dni, vendar sem se morala

posloviti. S torbo sva se odpravili domov. Ta dan je bil neverjeten. Upam, da bo še kdaj tako. Tako se je moja pravljica končala.

ROJSTNI DAN

Nikita Leber, 5. a

Med prvomajskimi počitnicami sem se začela pripravljati na rojstni dan, ki ga je praznovala hčerka od moje sestrične. Stara je 1 leto. Najprej sem si oprala lase, nato sem si oblekla mojo novo oblekico in jopico. Kasneje, ko smo bili vsi urejeni, sem si obula balerinke, ki mi jih je mami nedolgo nazaj kupila. Skupaj z mami, atijem, sestrico Aliso in bratcem Denisom smo odšli na rojstni dan. Tam so nas že čakali babica, teta, stric, bratranec, sestrična in njen fant Marko in naša majhna slavljenska Sofija. Mami mi je tam pokazala, katere vilice se uporabljajo za predjed, juho, glavno jed in sladico. Zraven mene se je usedla teta Lidija. Najprej smo dobili predjed, to je bil namaz, zelo lepo je zgledal na krožniku, naslednja pa je bila rezančeva juha, glavno jed smo si lahko izbrali, jaz sem si vzela lignje, krompir, koruzo in omako na koruzi. Sofiji sem dala darilo, to pa so bili zlati uhančki. Na koncu sem si odšla po sladico, to je bila majhna tortica, zraven pa grozdje. Medtem sem pila oro. Na koncu smo se odpravili domov, bili smo tako utrujeni, da smo odšli spat.

ČUDOVITE DOGODIVŠČINE VAJENCA HLAPIČA

Vita Lazič, 5. b

Vajenec Hlapič je nove dogodivščne ujel in zraven psa Bundaša vzela. Ko je hodil in hodil, ga je črni človek izpod mostu spodil. Na potovanju srečal je Gito, njeni lasje so bili kot žito.

Na kmetiji imeli so zabavo, saj Gita imela je cirkuško predstavo. Čez noč se je v Gregorjevi hiši požar vnel in zraven skoraj celo streho zajel. Je Gregorjeva mati za sinom jokala in Hlapiču robec za Gregorja dala.

Pot se je nadaljevala in jih do trga v mestu pripeljala. Sta revčku košare prodajati pomagala in bogataša z zlatom obmetala. Ko sta se v cirkus splazila, sta ju gospodar in črn mož presenetila.

Slišala sta, da črn mož hudobne načrte je imel, saj Markovo kravo vzeti je hotel. Na poti so mojstra Mrkonjo srečali in pozornost Markove mame povečali. Črnega moža pa ni in ni bilo in življenje postalo je spet lepo.

Izkaže se, da je Marica v resnici Gita. Zrasteta in se s Hlapičem naposled poročita. Hlapič po mlekarku dediščino dobi in postane čevljar, kot se seveda spodobi.

SUPER POČITNICE

Tisa Julija Golob, 1. a

Med počitnicami sem obiskala Beograd. Tam sem si ogledala nekaj znamenitosti, med drugimi tudi spomenik zmagovalca. Videla sem, kako se Sava izliva v veliko Donavo. Obiskala sem živalski vrt. Zelo sem se zabavala, ko sem pobožala slona po rilcu. V gostilni pa smo dobili tako veliko porcijo čevapčičev, da je nisem mogla pojesti.

slika Ana Vindiš, Asja Katarina Mogu, 7. b

slika Gloria Šegula Šraj, 7. a

BLIŽA SE SLOVO OD ...

Jaša Bojnec, 9. b

Vedno hitreje se izteka naše zadnje šolsko leto, s tem se tudi končuje eno obdobje našega življenja. Le še nekaj mesecev in z osnovno šolo bomo končali ter začeli obiskovati srednje šole. Tudi sam bom svojo življenjsko pot nadaljeval v srednji šoli, vpisal sem se v gimnazijo na Ptuj. Na osnovno šolo, ki sem jo obiskoval, sem se kar navezal, s sošolci pa smo prav tako dobri prijatelji. Zato ne bo tako lahko zapustiti moje stare šole in sošolcev. Z nekaterimi sošolci sem v to šolo hodil vseh 9 let, nekateri pa so se nam pridružili v višjih razredih. Čeprav se večinoma dobro razumem z vsemi sošolci, sem se v zadnjih šolskih letih še posebej navezal na sošolca Aljaža. V šoli se skoraj ves čas druživa, zato bo kar težko, ko se bova razšla. Vendar sva si obljubila, da bova ostala v stiku, saj bo Aljaž tudi nadaljeval v srednji šoli na Ptuj. Večina drugih sošolcev bo prav tako nadaljevala svojo šolsko pot na srednjih šolah na Ptuj. Zato nam ne bo tako težko, ko se bomo po dolgih devetih letih razšli, saj bomo lažje ostali v stiku in se videli. Pogrešal pa bom tudi prav vse učitelje na šoli, čeprav nas kdaj

pa kdaj razjezijo. Vem, da nas imajo radi in nam hočejo le dobro. Ne vem, kako bo na srednjih šolah, ampak so nam učitelji vedno pomagali pri doseganju boljših rezultatov ter nas vodili po življenjski poti. Zadnji meseci v šoli pa bodo tudi nekoliko »adrenalinski«, saj nas čaka zaključni izlet, NPZ, nekaj posebnega pa so tudi plesne vaje in priprave za valedo, ki jo že vsi nestrpno čakamo. S plesnimi vajami smo že začeli in mislim, da vsi dokaj dobro plešemo. O samem programu valedo pa se tudi že pogovarjamo od samega začetka devetega razreda. Vsi čutimo nekakšno žalost, a hkrati tudi veselje in zadovoljstvo, da bomo uspešno končali osnovno šolo. Čeprav bom pogrešal šolo, sošolce in učitelje, se že tudi nekoliko veselim in sem poln pričakovanj ter zanimanja, kakšno bo življenje v srednji šoli. Do takrat pa bomo skupaj še poskušali uživati v zadnjih mesecih skupnega šolanja.

slika Matija Bojnec, 7. b

MOJA DOGODIVŠČINA

Stina Lah, 5. a

Maja leta 2013 sem z mamico in prijatelji odpotovala v Dominikansko Republiko. Bila sem polna pričakovanj. Zjutraj smo se skupaj odpeljali z avtomobilom do letali-

šča v Nemčiji. Odšli smo v letališko zgradbo, kjer smo oddali vsak svoj kovček. Tam smo počakali nekaj ur do vzleta. Ko je bil čas, smo se odpravili na letalo in posedli. Na letalu je bilo zelo zanimivo, saj smo imeli pred seboj vsak svoj tablični računalnik. Med letom sem tudi malo zadremala. Let je zelo dobro uspel. Leteli smo 8 ur. Ko smo pristali, smo izstopili in odšli po kovčke. Kovčke smo prevzeli, nato pa odšli čakati na avtobus, ki nas je odpeljal do hotela. Hotel je bil zelo urejen in lep. Kovčke smo si odnesli v sobe in odšli na kosilo. Bilo je slastno. V Dominikanski Republici je celo 6 ur zamika za časom pri nas. Zvečer smo zmeraj odšli ven. Naslednji dan smo se z gliserjem odpeljali na sanjsko plažo. Na gliserju me je bilo zelo strah. Na srečo smo se nazaj odpeljali s trajektom. Bilo je zelo lepo. Tretji dan smo si hoteli ogledati delfine. Na žalost je vse odpadlo in se prestavilo na peti dan. Ker je odpadel ogled delfinov, smo šli v mesto. Četrty dan smo se odšli kopat. Peti dan sem bila zelo razočarana. Nisem se mazala s sončno kremo, zato me je sonce opeklo in nisem mogla iti gledat delfinov. Dva dni sem morala biti doma. Osmi dan smo se odšli kopat za cel dan, ker je bil zadnji dan. Zvečer smo že začeli pakirati. Naslednji dan nas je avtobus odpeljal do letališča. Kovčke so naložili na letalo in smo vzleteli. Spet smo leteli 8 ur. V Nemčiji smo naložili kovčke v avtomobil in se odpeljali nazaj na Ptuj. Iz te dogodivščine sem se veliko naučila, tudi to, da se je treba redno mazati s sončno kremo. V Dominikanski Republici mi je bilo zelo lepo.

slika Matjaž Habjanič, 1. a

slika Alisa Leber, 3. b

MOJI NAČRTI ZA PRIHODNOST

Gabrijela Anžel, 9. a

Že pred nekaj leti sem se odločila, da se bom po končani osnovni šoli vpisala na srednjo šolo, ki bo imela vsaj nekaj povezave z glasbo. Veliko šol, ki jih danes poznam, še takrat nisem poznala, zato mi je to razmišljanje prinašalo veliko stresa. Še lani sem se odločala med dvema šolama: ena je v Sloveniji, druga pa v Avstriji. Na koncu sem se odločila za šolanje v Sloveniji, saj mi nemški jezik povzroča težave. Odločila sem se za konzervatorij za glasbo in balet Maribor. Ko smo lani končali šolsko leto v glasbeni šoli, mi je učitelj za violino izročil program za sprejemni izpit. V tistem trenutku me je bilo zelo strah, saj sem vedela, da me čaka veliko vaje in učenja, obenem pa tudi zadnji razred osnovne šole. Pred mano so bile poletne počitnice. Če povem odkrito, nisem delala skoraj nič, saj sem mislila, da je še veliko časa. O prihodnjem letu sploh nisem razmišljala. Ob pričetku novega šolskega leta sem bila zelo navdušena, saj sem lahko mislila le na dejstva, da je to moj zadnji prvi šolski dan. In tako sem mislila tudi na vse ostalo. Zadnji prvi odmor, v katerem se pogovarjamo o naših dogodivščinah med poletjem, zadnja prva malica v letu, zadnji rojstni dan na osnovni šoli ... In tako je kmalu napočil čas za informativni dan. Z mamo sem se odpeljala v Maribor na konzervatorij, kjer so imeli dijaki lepo pri-

pravljeno predstavitev šole. Ko je bilo konec, smo v dvorani ostali le učenci, ki se želimo vpisati. Takrat nam je učiteljica solleggijo razložila potek sprejemnih izpitov. Bila sem zelo navdušena, saj mi ni nič povzročalo težav. Potem sva si z mamo šli ogledat dijaški dom, saj bi bilo časovno veliko boljše, če bi med tednom ostajala v Mariboru. In tako je tudi bilo. Vpisala sem se, da želim bivati v dijaškem domu Drava. Kot bi mignil, je prišel čas za sprejemne izpite. Mislim, da sem jih opravila, ampak še vedno nisem dobila odgovora. Če sem jih opravila, imam še veliko dela s pridobivanjem ocen, saj se je prijavilo veliko odličnih učencev. Vpliv imajo tudi NPZ-ji, v katere bom tudi vložila veliko truda. Če bom sprejeta, bom tako vesela, da se tega z besedami sploh ne da opisati. Imela bom možnost, da bom nadaljevala glasbeno pot, kot si želim. Še vedno me čaka veliko dela, ampak ker imam to željo, je vse lažje.

slika Alja Rozman, 8. b

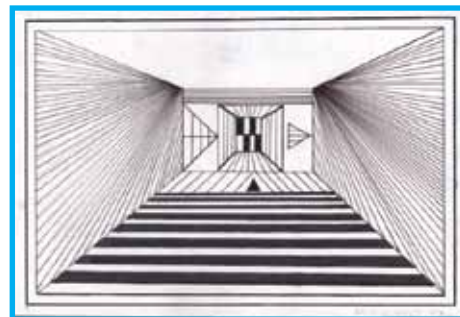
V NEZNANO

Tjaša Cebek, 9. b

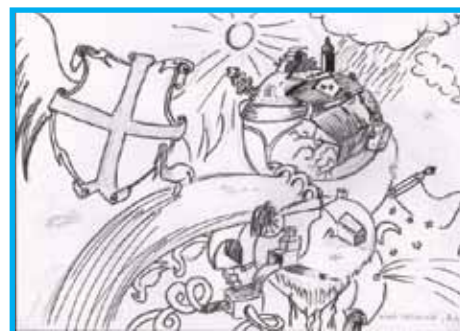
Gledamo, pa ne vemo kam. Hodimo v neznano in iščemo nove poti, nove ljudi. Vsi hodijo po cesti,

prav za nič mar jim ni. Kot da jih vse mori, kot da jih teža življenja k tlom tišči. Saj tudi mene kdaj boli. Vse pustiti za sabo želim, ampak upanja ne izgubim. Pričakovanja sem zavrgla, upanje pa ostaja. Vendar, kako dolgo se lahko tako siv svet sploh še vrti? Kaj pa, ko bodo vsi svetli ljudje odšli? Ko bodo ostali le tisti, ki jim do ničesar ni? Ko bodo ubili vse živali in rastline? V ceste zravnali gore in doline? Ko nikomur več za nič mar ne bo? Se bo takrat morda le še našel kdo, ki vse poskušal popraviti bo? Ki bo upal, da le ne bi prepozno bilo. Kaj pa takrat? Kaj če vse izginilo bo? Če več niti upanja ne bo? Zamisli se vendar. Dober bodi. Pojdi pokonci. Dvigni glavo. Saj vse bolje bo. Morda pa nekoč prav ti boš ta, ki bo vodil tja k svetlemu soncu, kjer nič ne boli.

slika Asja Mogu, 7. b

slika Nika Fridauer, 8. a

Olgica ustvarja

Jure Majnik,
Nikita Leber,
Hana Holc,
Lina Horvat,
5. a

Ina Skaza, 8. b

Zara Šoštaric, 6. a

Učenci 9. a

Taša Rojko,
Alja Rozman,
Kaja Rutar,
8. b

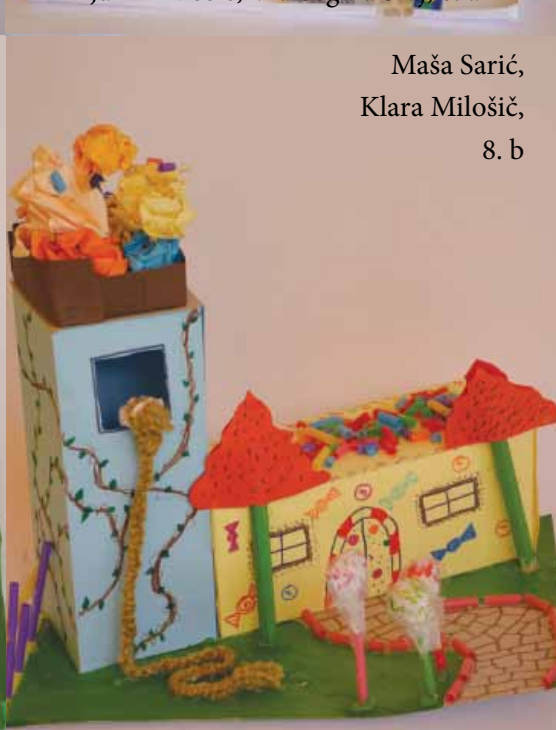
Žiga Molnar, Žiga Arnuš, 7. a

Jan Miklošič, Vid Šegula Šraj, 6. a

Ela Milošič,
Jana Dokl,
Anja Korošec,
Brina Koštomaj,
4. a

Maša Sarić,
Klara Milošič,
8. b

Jakob Rijavec,
Jure Gril,
Tjaž Sedič,
6. a

Jaka Pšajd,
Tilen Vogrinec,
Jure Kekec,
8. b